

ЗАКОН

О ПАТЕНТИМА

I. УВОДНЕ ОДРЕДБЕ

1. Предмет уређивања и дефиниције

Предмет уређивања

Члан 1.

Овим законом уређује се правна заштита проналазака.

Проналазак се штити патентом или малим патентом.

Значење израза

Члан 2.

Поједини изрази употребљени у овом закону имају следеће значење:

1) подносилац пријаве је лице, које је у складу са законом који се примењује, у регистру надлежног органа приказано као лице које је поднело пријаву патента или пријаву малог патента;

2) пријава је пријава за заштиту проналаска, а свако позивање на пријаву сматра се као позивање на пријаву патента, пријаву малог патента, пријаву допунског патента или издвојену пријаву;

3) надлежни орган је орган државне управе који је надлежан за послове интелектуалне својине Републике Србије;

4) лице је физичко и/или правно лице;

5) заступник је овлашћено лице за предузимање радњи у поступку пред надлежним органом;

6) регистар је збирка података коју води и одржава надлежни орган, а која се односи на поднете пријаве, признате патенте са сертификатима о додатној заштити и мале патенте;

7) упис у регистар је сваки акт уношења података у регистар надлежног органа;

8) носилац права је лице које је у регистру надлежног органа приказано као носилац патента, малог патента, допунског патента и сертификата о додатној заштити;

9) поступак пред надлежним органом је свака радња у поступку пред надлежним органом по пријави, патенту или малом патенту;

10) међународна пријава је пријава поднета сагласно Уговору о сарадњи у области патената;

11) назначени завод је национални завод државе коју је назначио подносилац пријаве сагласно Глави I Уговора о сарадњи у области патената;

12) изабрани завод је национални завод државе, који је изабрао подносилац пријаве сагласно Глави II Уговора о сарадњи у области патената;

13) завод прималац је национални завод или регионална организација код које је поднета међународна пријава;

14) Конвенција о европском патенту је Конвенција о европском патенту потписана 5. октобра 1973. године, са изменама члана 63. Конвенције о европском патенту од 17. децембра 1991. године и изменама од 29. новембра 2000. године;

15) европска пријава патента је пријава патента поднета на основу Конвенције о европском патенту, као и међународна пријава патента поднета на основу Уговора о сарадњи у области патената, за коју Европски завод за патенте обавља послове као назначени или изабрани завод и у којој је назначена Република Србија;

16) европски патент је патент признат од стране Европског завода за патенте на основу европске пријаве патента и у складу са Конвенцијом о европском патенту, у којој је назначена Република Србија;

17) национална пријава патента или малог патента је пријава патента односно малог патента која је поднета на основу овог закона надлежном органу;

18) национални патент или мали патент је патент или мали патент признат на основу националне пријаве патента или пријаве малог патента;

19) сертификат је сертификат о додатној заштити признат за лекове за људе или животиње или средства за заштиту биља;

20) лек значи сваку супстанцу или мешавину супстанци намењених за лечење или спречавање болести код људи или животиња и сваку супстанцу или мешавину супстанци која се може применити на људима или животињама у сврху постављања медицинске дијагнозе или обнављања, исправљања или прилагођавања физиолошких функција код људи или животиња;

21) основни патент значи патент који је у захтеву за признање сертификата одређен од стране носиоца патента а којим се штити производ из члана 113. став 2. овог закона, поступак за добијање производа или примена производа;

22) средство за заштиту биља је активна супстанца или препарат који садржи једну или више активних супстанци у коначном облику, а који је намењен за:

(1) заштиту биља или биљних производа од штетних организама или спречавање деловања штетних организама,

(2) деловање на животне процесе биљака различито од начина деловања средстава за исхрану биља, као што су регулатори развоја и раста биљака,

(3) заштиту биљних производа током складиштења, који се примењују пре или после жетве, односно бербе, изузев конзерванса,

(4) уништавање нежељених биљака или њихових делова.

23) супстанца је хемијски елемент и његова једињења, који се јављају у природи или као резултат производног процеса, укључујући и све нечистоће које су условљене процесом производње;

24) активна супстанца је супстанца или микроорганизам, која има опште или специфично дејство на штетне организме, биље, биљне делове или биљне производе;

25) препарат је мешавина или раствор две или више супстанци намењених за примену као средство за заштиту биља или као ађувант;

26) биље су живе биљке и живи биљни делови, укључујући свеже воће, поврће и семе;

27) биљни производи су непрерађени производи биљног порекла или биљни производи који су једноставно прерађени млевењем, сушењем или пресовањем али искључујући само биље;

28) штетни организми су било која врста, сој или биотип који припада биљном или животињском царству или патогени агенс штетан за биље или биљне производе.

2. Право на заштиту проналаска

Субјекти заштите

Члан 3.

Право на заштиту проналаска има проналазач или његов правни следбеник или његов наследник или у случајевима предвиђеним овим законом, послодавац или његов правни следбеник.

Ако је више проналазача дошло до проналаска заједничким радом, њима припада заједничко право на заштиту. Лице које је проналазачу пружало техничку помоћ не сматра се проналазачем.

Када више лица поднесе пријаву за заштиту заједничког проналаска сматраће се, ако није између њих другачије одређено, да су њихови идеални делови једнаки.

На сва питања међусобних правних односа носилаца права на истом проналаску која нису уређена овим законом примењиваће се одговарајуће одредбе закона којим се уређују својинско-правни и облигациони односи.

Ако два или више лица створе проналазак независно једно од другог, право на заштиту проналаска припада лицу које је поднело пријаву патента или малог патента, чији је датум подношења најранији.

Лица запослена у надлежном органу немају право на заштиту својих проналазака док су у радном односу у надлежном органу, као ни годину дана по престанку тог радног односа.

Права страних лица на заштиту проналаска

Члан 4.

Страно физичко и правно лице у погледу заштите проналаска у Републици Србији ужива иста права као и домаће физичко и правно лице, ако то произлази из међународних уговора који обавезују Републику Србију.

Заступање

Члан 5.

Страно физичко или правно лице које нема седиште или пребивалиште на територији Републике Србије, у поступку пред надлежним органом, мора заступати заступник уписан у Регистар заступника који води надлежни орган или домаћи адвокат.

Изузетно од одредбе става 1. овог члана, страно физичко или правно лице може самостално без заступника предузимати следеће радње:

1) подношење пријаве и предузимање других радњи у сврху утврђивања датума подношења пријаве за заштиту проналаска;

2) примати обавештења од стране надлежног органа у вези са поступцима из тачке 1) овог става;

3) плаћати таксе и накнаде трошкова управног поступка.

У случају самосталног предузимања радњи из става 2. овог члана, страном физичко или правно лице мора именовати пуномоћника за пријем писмена са адресом која мора бити на територији Републике Србије.

Ако страном физичко или правно лице не именује заступника или не именује пуномоћника за пријем писмена у складу са одредбом става 3. овог члана, надлежни орган ће га писаним путем позвати да у року од три месеца од пријема обавештења именује заступника или пуномоћника за пријем писмена и у позиву га упозорити на правне последице непоступања по позиву.

Ако страном физичко или правно лице не поступи по позиву надлежног органа из става 4. овог члана, надлежни орган ће закључком одбацити поднесак и одредити доставу прибијањем на огласној табли надлежног органа.

Изузетно од одредбе става 1. овог члана таксу за одржавање права из пријаве и признатог права може платити било које лице, у име и за рачун подносиоца пријаве или носиоца права.

Права проналазача

Члан 6.

Проналазач има право да у том својству буде наведен у пријави за заштиту проналаска, списима, регистрима, исправама и публикацијама о његовом проналаску на начин одређен овим законом (у даљем тексту: морална права).

Проналазач има право да ужива економске користи од свог пријављеног проналаска, односно од проналаска заштићеног патентом или малим патентом (у даљем тексту: имовинско право).

Права проналазача који је створио проналазак у радном односу и права послодавца код кога је проналазак настао утврђују се овим законом, општим актима и уговором између послодавца и запосленог или њихових представника.

II. ПАТЕНТИБИЛНОСТ

Патентибилни проналасци

Члан 7.

Патент је право које се признаје за проналазак из било које области технике, који је нов, који има инвентивни ниво и који је индустријски применљив.

Предмет проналаска који се штити патентом може бити производ, поступак, примена производа и примена поступка.

Патент, у складу са ставом 1. овог члана, се признаје и за проналазак који се односи на производ који се састоји од биолошког материјала или који садржи биолошки материјал или на поступак којим је биолошки материјал произведен, обрађен или коришћен, укључујући:

1) биолошки материјал који је изолован из свог природног окружења или је произведен техничким поступком чак и ако је претходно постојао у природи;

2) биљке или животиње, ако техничка изводљивост проналаска није ограничена на одређену биљну сорту или животињску расу;

3) микробиолошки или други технички поступак или производ добијен тим поступком.

У смислу овог закона, биолошки материјал је материјал који садржи генетску информацију и који је способан да се сам репродукује или да буде репродукован у биолошком систему.

Не сматрају се проналасцима, у смислу овог закона, нарочито:

- 1) открића, научне теорије и математичке методе;
- 2) естетске креације;
- 3) планови, правила и поступци за обављање интелектуалних делатности, за играње игара или за обављање послова;
- 4) програми рачунара;
- 5) приказивање информација.

Предмети или активности из става 5. овог члана искључени су из заштите само у мери у којој се пријава проналаска односи на тај предмет или активност, као такве.

Људско тело и његови елементи

Члан 8.

Људско тело, у било ком стадијуму његовог формирања и развоја и откриће неког од његових елемената, укључујући секвенце или делимичне секвенце гена, не сматра се проналаском који се може штитити патентом.

Елемент изолован из људског тела или произведен техничким поступком, укључујући секвенце или делимичне секвенце гена, може бити патентбилан и у случају када је структура тог елемента идентична структури природног елемента.

Индустријска примена секвенце или делимичне секвенце гена мора бити откривена у пријави патента на дан њеног подношења.

Изузеци од патентбилности

Члан 9.

Патентом или малим патентом се не могу штитити:

1) проналасци чија би комерцијална употреба била противна јавном поретку или моралу, с тим да се комерцијална употреба неће сматрати противна јавном поретку или моралу само зато што је забрањена законом или другим прописом, а нарочито следеће:

- (1) поступци клонирања људских бића;
- (2) поступци за промену генетског идентитета герминативних ћелија људских бића;

(3) коришћење људског ембриона у индустријске или комерцијалне сврхе;

(4) поступци измене генетског идентитета животиња, ако је вероватно да ти поступци изазивају патњу животиња, без постизања значајне медицинске користи за човека или животињу, као и животиње које су резултат таквих поступака.

2) проналасци који се односе на хируршке или дијагностичке поступке или поступке лечења који се примењују непосредно на људском или животињском телу, с тим што се ова одредба неће примењивати на производе, а посебно на супстанце и композиције за употребу у тим поступцима;

3) биљна сорта или животињска раса или битно биолошки поступак за добијање биљке или животиње, с тим што се ова одредба неће примењивати на микробиолошки поступак или производ добијен тим поступком.

Биљна сорта из става 1. тачке 3) овог члана јесте скуп биљака унутар јединствене ботаничке класификације најниже познате категорије, који се, без обзира на то да ли су у потпуности испуњени услови за додељивање права оплемењивача, може:

1) дефинисати на основу изражавања особина које су последица утицаја датог генотипа или комбинације генотипова;

2) разликовати од другог скупа биљака по изражавању најмање једне од датих особина;

3) сматрати јединицом у односу на могућности сорте за размножавање без промена.

Битно биолошки поступак из става 1. тачке 3). овог члана је поступак за добијање биљака или животиња који се у потпуности састоји од природних појава као што су укрштање или селекција;

Микробиолошки поступак из става 1. тачке 3) овог члана је поступак који обухвата или се изводи на микробиолошком материјалу или чији је производ такав материјал.

III. УСЛОВИ ЗА ЗАШТИТУ ПРОНАЛАСКА

Новост проналаска

Члан 10.

Проналазак је нов ако није обухваћен стањем технике.

Стање технике, у смислу овог закона, чини:

1) све што је доступно јавности пре датума подношења пријаве проналаска, писаним или усменим описом, употребом или на било који други начин;

2) садржај свих пријава проналазака поднетих у Републици Србији, онаквих какве су поднете, које имају ранији датум подношења од датума из тачке 1) овог става, а које су објављене тог датума или касније на начин предвиђен овим законом.

Одредбе ст. 1. и 2. овог члана не искључују могућност заштите патентом супстанце или композиције садржане у стању технике које се примењују у хируршком или дијагностичком поступку или у поступку лечења из члана 9. став

1. тачка 2) овог закона, под условом да њихова примена у наведеним поступцима није садржана у стању технике.

Одредбе ст. 1. и 2. овог члана такође не искључују могућност заштите патентом супстанце или композиције из става 3. овог члана за било коју посебну употребу у хируршком или дијагностичком поступку или у поступку лечења из члана 9. став 1. тачка 2) овог закона, под условом да таква употреба није садржана у стању технике.

Откривање проналаска без штетних последица

Члан 11.

Сматра се новим и проналазак који је био садржан у стању технике у периоду до шест месеци пре дана подношења пријаве, због или као последица:

1) очигледне злоупотребе у односу на подносиоца пријаве или његовог правног претходника;

2) излагања проналаска, од стране подносиоца пријаве или његовог правног претходника, на званичној или званично признатој изложби у смислу Конвенције о међународним изложбама закључене 22. новембра 1928. године у Паризу са последњим изменама од 30. новембра 1972. године, под условом да подносилац пријаве, приликом подношења пријаве, наведе да је проналазак био изложен и да у року од четири месеца од дана подношења пријаве поднесе о томе одговарајућу потврду.

Уверење да је изложби или сајму одржаном у Републици Србији званично признат међународни карактер издаје Привредна комора Републике Србије.

Надлежни орган ближе прописује садржину потврде из става 1. тачка 2) овог члана.

Инвентивни ниво проналаска

Члан 12.

Проналазак има инвентивни ниво ако за стручњака из одговарајуће области не произлази, на очигледан начин, из стања технике.

Приликом испитивања да ли проналазак има инвентивни ниво не узима се у обзир садржина пријава наведених у члану 10. став 2. тачка 2) овог закона.

Индустријска применљивост

Члан 13.

Проналазак је индустријски применљив ако се предмет проналаска може произвести или употребити у било којој грани индустрије, укључујући и пољопривреду.

IV. САДРЖИНА, СТИЦАЊЕ И ОБИМ ПРАВА

Садржина права

Члан 14.

Носилац патента или малог патента има искључиво право да:

1) користи у производњи заштићени проналазак;

- 2) ставља у промет предмете израђене према заштићеном проналаску;
- 3) располаже патентом или малим патентом.

У остваривању свог искључивог права на економско искоришћавање заштићеног проналаска, носилац патента или малог патента има право да спречи свако треће лице које нема његову сагласност да:

- 1) производи, нуди, ставља у промет или употребљава производ који је израђен према заштићеном проналаску или да увози или складишти тај производ у наведене сврхе;

- 2) примењује поступак који је заштићен патентом;

- 3) нуди поступак који је заштићен патентом;

- 4) производи, нуди, ставља у промет, употребљава, увози или складишти за те сврхе производ директно добијен поступком који је заштићен патентом;

- 5) нуди и испоручује производе који чине битне елементе проналаска лицима која нису овлашћена за коришћење тог проналаска, ако је понуђачу или испоручиоцу познато или му је из околности случаја морало бити познато да је тај производ намењен за примену туђег проналаска.

Садржина права код патената из биотехнологије

Члан 15.

Ако се патент односи на биолошки материјал који има специфична својства, која су резултат биотехнолошког проналаска, права из члана 14. став 2. овог закона односе се на било који биолошки материјал добијен од тог биолошког материјала размножавањем или умножавањем, у истом или измењеном облику и који има та иста својства.

Ако се патент односи на производ који садржи или се састоји од генетске информације, права из члана 14. став 2. овог закона односе се и на сваки други материјал који садржи тај производ, под условом да је у њему садржана генетска информација која врши своју функцију, осим људског тела, било ког стадијума његовог формирања и развоја и открића неког од његових елемената, укључујући секвенце или делимичне секвенце гена у који је тај производ уграђен и у ком је генетска информација садржана и обавља своју функцију.

Ако се патент односи на поступак који омогућава производњу биолошког материјала који има специфична својства као резултат биотехнолошког проналаска, права из члана 14. став 2. овог закона односе се и на биолошки материјал непосредно добијен тим поступком, као и на сваки други биолошки материјал добијен у истом или измењеном облику, размножавањем или умножавањем непосредно добијеног биолошког материјала и који има та иста својства.

У смислу овог закона, биотехнолошки проналасци су проналасци који се односе на производ који се састоји или који садржи биолошки материјал или на поступак помоћу којег је биолошки материјал произведен, обрађен или коришћен.

Биолошки материјал добијен размножавањем или умножавањем

Члан 16.

Заштита из члана 15. овог закона не односи се на биолошки материјал добијен размножавањем или умножавањем биолошког материјала стављеног у промет од стране носиоца патента или уз његову сагласност, ако је он нужна последица примене ради које је биолошки материјал стављен у промет, под условом да добијени материјал није касније коришћен за друго размножавање или умножавање.

Стицање права

Члан 17.

Патент или мали патент се стиче објавом признатог права у службеном гласилу које издаје надлежни орган (у даљем тексту: службено гласило), а важи од датума подношења пријаве.

Права из објављене пријаве патента

Члан 18.

Подносилац пријаве патента стиче привремена права која су по садржини иста као патент објавом пријаве патента, која важе од датума објаве пријаве до датума објаве признатог патента.

Ако патент не буде признат на основу пријаве, сматра се да права из објављене пријаве нису ни настала.

Обим заштите из објављене пријаве патента

Члан 19.

У периоду до признања патента обим заштите одређен је текстом патентних захтева из пријаве објављене у складу са овим законом.

Ако је патент признат на основу патентних захтева који су током поступка мењани, измењени патентни захтеви одређују обим заштите, ако се тиме не проширује обим заштите из става 1. овог члана.

Обим заштите која се стиче патентом или малим патентом

Члан 20.

Обим заштите која се стиче патентом или малим патентом одређен је садржином патентних захтева, с тим што се опис и нацрт проналаска користе за тумачење тих захтева.

Ако је предмет патента поступак, права из тог патента односе се и на производ непосредно добијен тим поступком.

V. ОГРАНИЧЕЊА ПРАВА

Изузеци од искључивих права

Члан 21.

Искључива права носиоца права из чл. 14. и 15. овог закона не односе се:

1) на примену проналаска или употребу производа израђеног према проналаску у личне и некомерцијалне сврхе;

2) на радње које се предузимају ради истраживања и развоја које се односе на предмет заштићеног проналаска, укључујући радње потребне за добијање дозволе за стављање у промет производа који је лек намењен људима или животињама или медицински производ или средства за заштиту биља дефинисана законом којим се уређују средства за заштиту биља;

3) на непосредну и појединачну припрему лека у апотекама на основу појединачног лекарског рецепта и на стављање у промет тако припремљеног лека.

Одредбе из става 1. овог члана примењују се само у случају да нису у супротности са уобичајеним искоришћавањем патента или малог патента и да прекомерно не утичу на легитимне интересе носиоца права, узимајући у обзир и легитимне интересе трећих лица.

Исцрпљење права носиоца права

Члан 22.

Ако је заштићени производ стављен у промет на територији Републике Србије од стране носиоца права или уз његову сагласност, стицалац тог производа може слободно да га употребљава и да њиме располаже.

Право ранијег корисника

Члан 23.

Патент или мали патент не делује према савесном лицу које је пре датума признатог права првенства пријаве на територији Републике Србије већ отпочело коришћење у производњи заштићеног проналаска или извршило све неопходне припреме за отпочињање таквог коришћења.

Лице из става 1. овог члана има право да настави коришћење проналазака искључиво у производне сврхе, у свом сопственом погону или у туђем погону за сопствене потребе.

Лице из става 1. овог члана може пренети своје право на коришћење проналаска другом лицу, само са производним погоном у коме је припремљено или отпочело коришћење тог проналаска.

Ограничење права ради несметаног обављања међународног саобраћаја

Члан 24.

Патент или мали патент не делује према лицу које употребљава предмете који су произведени на основу заштићеног проналаска, а који сачињавају део конструкције или опреме брода, ваздухоплова или сувоземног

возила или који служе искључиво за потребе функционисања брода, ваздухоплова или сувоземног возила које припада некој од држава чланица Париске уније или чланица Светске трговинске организације (у даљем тексту: СТО), кад се оно привремено или случајно нађе на територији Републике Србије.

Ограничења права у вези са биолошким материјалом

Члан 25.

Набавком заштићеног биљног репродуктивног материјала за пољопривредну употребу, од носиоца патента или уз његову сагласност, пољопривредни произвођач стиче овлашћење да на сопственом имању размножава или умножава убрани материјал под условима који су одређени законом који регулише заштиту права оплемењивача биљних сорти, с тим да се тако добијени производи не могу користити у комерцијалне сврхе.

Набавком заштићеног животињског репродуктивног материјала или животиња за пољопривредну употребу од носиоца патента или уз његову сагласност, произвођач стиче овлашћење за коришћење заштићених животиња или животињског репродуктивног материјала у сврху обављања сопствених пољопривредних активности, али не за продају у оквиру или у сврху комерцијалне репродуктивне активности.

Принудна лиценца

Члан 26.

Ако носилац права одбије да другим лицима уступи право на економско искоришћавање заштићеног проналаска или им поставља неоправдане услове за такво уступање, орган државне управе надлежан за послове из области у којој проналазак треба да се примени може, на захтев заинтересованог лица, после разматрања сваког појединачног случаја, издати принудну лиценцу у следећим случајевима:

- 1) ако носилац права, сам или преко другог лица, не користи или недовољно користи заштићени проналазак у Републици Србији;
- 2) ако без коришћења тог проналаска, у целини или делимично, није могуће економско искоришћавање другог проналаска који је касније заштићен на име другог лица;
- 3) када је неопходно исправљање поступака за које је у судском или управном поступку утврђено да су противни начелу слободне конкуренције.

Захтев за издавање принудне лиценце не може се поднети пре истека рока од четири године од дана подношења пријаве или три године од дана признања патента или малог патента, зависно од тога који од ова два рока касније истиче.

Заинтересовано лице дужно је да докаже да је пре подношења захтева из става 1. овог члана, покушало да добије овлашћење носиоца права за коришћење заштићеног проналаска под разумним економским условима и роковима и да овлашћење није добило у разумном року.

Заинтересовано лице, у случају из става 1. тачка 1) овог члана, може бити само лице које докаже да располаже технолошким могућностима и производним капацитетима потребним за економско искоришћавање заштићеног проналаска.

У случају из става 1. тачка 2) овог члана, заинтересовано лице може бити само носилац права за касније заштићени проналазак и то под условом:

1) да касније заштићени проналазак представља значајан технички напредак од посебног економског значаја у односу на раније заштићени проналазак;

2) да носилац раније заштићеног проналаска има, под разумним условима, право на унакрсну лиценцу за коришћење касније заштићеног проналаска.

Овлашћење за коришћење раније заштићеног проналаска није преносиво, осим у случају истовременог преноса касније заштићеног проналаска.

Принудна лиценца неће бити издата ако носилац права докаже да постоје разлози који оправдавају његово некоришћење или недовољно коришћење заштићеног проналаска.

На принудну лиценцу која се издаје у случају када јавна опасност угрожава опстанак државе или грађана или у случају јавне некомерцијалне употребе не примењују се одредбе ст. 2. и 3. овог члана.

Носилац права биће одмах обавештен о поступку издавања принудне лиценце из става 8. овог члана.

Принудна лиценца која се односи на технологију полупроводника може се издати само у циљу јавне некомерцијалне употребе или да би се стало на пут пракси која је у судском или управном поступку одређена као супротна начелу слободне конкуренције.

Накнада за принудну лиценцу носиоцу права

Члан 27.

Носилац принудне лиценце дужан је да носиоцу права плаћа накнаду коју споразумно одреде обе стране. Ако нема споразума о висини и начину плаћања накнаде, накнаду одређује надлежни суд, имајући у виду околности сваког појединачног случаја и економску вредност принудне лиценце.

Обим и трајање принудне лиценце

Члан 28.

Обим и трајање принудне лиценце ограничено је за сврху за коју је дата.

Принудна лиценца не може бити искључива.

Принудна лиценца се може преносити само заједно са производним погоном у коме се искоришћава проналазак за који је издата.

Принудна лиценца издаје се превасходно за снабдевање домаћег тржишта.

Принудна лиценца може бити укинута ако и када околности због којих је издата престану да постоје и ако је мало вероватно да ће се те околности поново јавити.

Преиспитивање даљег постојања околности из става 5. овог члана врши орган државне управе надлежан за послове из области у којој проналазак треба да се примени на образложени захтев заинтересованог лица.

Принудна лиценца у корист оплемењивача биљних сорти

Члан 29.

Кад оплемењивач биљака не може да стекне или користи право оплемењивача биљне сорте, а да тиме не повреди ранији патент који се односи на биотехнолошки проналазак, он може органу државне управе надлежном за послове пољопривреде поднети захтев за издавање принудне лиценце за коришћење заштићеног проналаска.

Принудна лиценца из става 1. овог члана не може бити искључива, а издаје се у обиму који је неопходан за коришћење права оплемењивача биљне сорте.

Ако принудна лиценца буде издата, носилац патента има право на унакрсну принудну лиценцу за коришћење права оплемењивача биљне сорте, под разумним условима.

Кад носилац патента који се односи на биотехнолошки проналазак не може да користи своје право, а да тиме не повреди раније право оплемењивача биљне сорте, он може поднети органу државне управе надлежном за послове пољопривреде захтев за издавање принудне лиценце за коришћење права оплемењивача биљне сорте, која не може бити искључива, под условом да плаћа одговарајућу накнаду. Ако принудна лиценца буде издата, носилац права оплемењивача биљне сорте има право на унакрсну принудну лиценцу за коришћење заштићеног биотехнолошког проналаска, под разумним условима.

Подносилац захтева за принудну лиценцу из ст. 1. и 4. овог члана мора доказати:

- 1) да је безуспешно покушао да прибави уговорну лиценцу;
- 2) да биљна сорта или биотехнолошки проналазак представља значајан технички напредак од посебног економског интереса, у односу на проналазак заштићен патентом или заштићену биљну сорту.

Принудна лиценца из ст. 1. и 4. овог члана може се преносити само заједно са производним погоном у којем се искоришћава проналазак за који је издата.

За принудну лиценцу из ст. 1. и 4. овог члана стицалац лиценце дужан је да плаћа одговарајућу накнаду.

Принудне лиценце за патенте који се односе на производњу фармацеутских производа за извоз у земље са проблемима јавног здравља

Члан 30.

Орган државне управе надлежан за послове здравља може лицу које поднесе захтев за издавање принудне лиценце у складу са одредбама овог закона издати принудну лиценцу за патент или сертификат о додатној заштити, потребну за производњу и продају фармацеутског производа, када је такав производ намењен за извоз у земље са проблемима јавног здравља. При одлучивању о издавању принудне лиценце орган државне управе надлежан за послове здравља ће посебно узети у обзир потребу извршавања Одлуке главног већа СТО од 30. августа 2003. године о имплементацији тачке б) Декларације из Дохе о Споразуму о трговинским аспектима права интелектуалне својине - ТРИПС и јавном здрављу од 14. новембра 2001. године (у даљем тексту: Одлука).

Фармацеутски производ из става 1. овог члана је сваки производ фармацеутске индустрије, укључујући лек за људску употребу, под којим се подразумева свака супстанца или мешавина супстанци која је намењена лечењу или спречавању болести код људи и свака супстанца или мешавина супстанци која се може применити на људима у сврху обнављања, исправљања или прилагођавања физиолошких функција изазивањем фармаколошких, имунолошких или метаболичких деловања или постављања медицинске дијагнозе, укључујући активне састојке и прибор за дијагностиковање *ex vivo*.

Земља увозница из става 1. овог члана је свака земља у коју се извози фармацеутски производ. Земља увозница може бити:

1) било која земља са листе Уједињених нација наведена као најмање развијена земља;

2) било која земља чланица СТО, осим најмање развијене земље из става 3. тачке 1) овог члана, која је упутила обавештење ТРИПС Већу о својој намери да користи систем као земља увозница, било да га користи у целини или на ограничен начин;

3) било која земља која није чланица СТО, али је од стране Већа за помоћ у развоју Организације за економску сарадњу и развој (у даљем тексту: ОЕЦД) наведена на листи земаља ниског дохотка са бруто националним производом по глави становника мањим од износа одређеног од стране Већа за помоћ у развоју ОЕЦД и која је упутила обавештење Влади о својој намери да се користи системом као земља увозница, било да га користи у целини или на ограничен начин.

Земља чланица СТО која је дала изјаву да неће користити систем за увоз као чланица СТО, није земља која испуњава услове за земљу увозницу.

Земље увознице које нису чланице СТО, а које су најмање развијене земље и земље у развоју и које испуњавају услове из става 3. овог члана, морају испунити и следеће додатне услове који се односе на обавезу земље увознице да:

1) у складу са Одлуком, упути обавештење директно Влади;

2) у обавештењу наведе да ће систем користити за решавање проблема јавног здравља, а не за постизање индустријских или циљева комерцијалне политике и да ће усвојити мере из става 4. Одлуке.

Орган државне управе надлежан за послове здравља може на захтев носиоца права или на сопствену иницијативу укинути принудну лиценцу ако земља увозница не поштује своје обавезе из става 5. тачке 2) овог члана.

Захтев из става 1. овог члана садржи нарочито:

1) податак о захтевима за издавање принудних лиценци у другим државама за исти производ са подацима о количинама и односним земљама увозницама;

2) податак о подносиоцу захтева за издавање принудне лиценце и о његовом заступнику, ако га има;

3) незаштићено име фармацеутског производа који подносилац захтева намерава да производи и продаје за извоз на основу принудне лиценце;

4) количину фармацеутског производа који подносилац захтева намерава да производи на основу принудне лиценце;

- 5) земљу или земље увознице;
- 6) доказ о претходним преговорима са носиоцем права, у складу са одредбама става 11. овог члана;
- 7) доказ о посебном захтеву у којем је наведена количина потребног производа, упућеном од овлашћеног представника земље увознице или невладине организације која има формална овлашћења једне или више земаља увозница или тела Уједињених нација или друге међународне здравствене организације која делује са формалним овлашћењем једне или више земаља увозница.

Орган државне управе надлежан за послове здравља ће без одлагања обавестити носиоца права о захтеву за издавање принудне лиценце и пружити му могућност да изнесе примедбе и пружи релевантне информације које се односе на захтев за издавање принудне лиценце.

Приликом одлучивања о захтеву за издавање принудне лиценце орган државне управе надлежан за послове здравља је дужан да провери нарочито следеће:

- 1) да ли је свака од земаља увозница наведена у захтеву, која је чланица СТО, упутила обавештење СТО у складу са Одлуком, односно да ли је свака земља увозница наведена у захтеву, која није чланица СТО, упутила обавештење Влади у складу са одредбама овог члана у односу на сваки од производа из захтева. Напред наведено не утиче на могућност коју најмање развијене земље имају према Одлуци ТРИПС Већа од 27. јуна 2002. године;

- 2) да количина производа наведена у захтеву не прелази ону о којој је земља увозница која је чланица СТО обавестила СТО или ону о којој је земља увозница која није чланица СТО обавестила Владу;

- 3) да узимајући у обзир принудне лиценце издате у другим земљама, укупна количина производа за коју је дозвољена производња у односу на било коју земљу увозницу не прелази значајно количину о којој је земља увозница која је чланица СТО обавестила СТО или орган државне управе надлежан за послове треба да се примени, уколико земља увозница није чланица СТО.

Подносилац захтева за издавање принудне лиценце је дужан да у захтеву наведе податке из става 9. овог члана.

Принудна лиценца може се издати само ако подносилац захтева достави доказ да је безуспешно, у року од 30 дана пре подношења захтева за издавање принудне лиценце, покушао од носиоца права да добије одобрење за искоришћавање заштићеног проналазка под разумним тржишним условима и роковима.

У случајевима националне опасности или другим околностима изузетне хитности или у случајевима јавне некомерцијалне употребе не примењују се одредбе става 11. овог члана.

Услови под којима се издаје принудна лиценца за патенте који се односе на производњу фармацеутских производа за извоз у земље са проблемима јавног здравља

Члан 31.

Принудна лиценца се издаје као неискључива, а њен обим и трајање, који се обавезно наводе у одлуци којом се одлучује о издавању принудне лиценце, везани су искључиво за разлоге због којих је издата. Количина

производа који се на основу такве лиценце може произвести не сме прелазити ону која је неопходна за задовољење потреба земље увознице, односно земаља увозница наведених у захтеву, узимајући у обзир количину производа произведених на основу принудних лиценци издатих у другим земљама.

Принудна лиценце може се пренети само заједно са производним погоном у коме се искоришћава проналазак за који је издата.

У одлуци о издавању принудне лиценце се наводе радње на које је подносилац захтева овлашћен и које су потребне у сврху производње ради извоза и дистрибуције у земљу односно земље које су наведене у захтеву. Ниједан производ произведен или увезен на основу принудне лиценце не сме бити понуђен на продају или стављен на тржиште било које друге земље осим оне наведене у захтеву, изузев када земља увозница искористи могућност из тачке 6(i) Одлуке да извози у саговорницу регионалног трговинског споразума који има исти предметни здравствени проблем.

У одлуци о издавању принудне лиценце налаже се да:

1) производи произведени на основу принудне лиценце морају бити јасно идентификовани посебним етикетама или ознакама као производи произведени на основу принудне лиценце, да се морају разликовати од оних које производи носилац права и то посебним паковањем и/или посебним бојама или облицима, под условом да је такво разликовање могуће и да нема значајан утицај на цену;

2) паковање или било који припадајући текст морају садржати напомену да је производ предмет принудне лиценце, назив органа који је издао принудну лиценцу и јасан натпис да је производ намењен искључиво за извоз и дистрибуцију у односну земљу увозницу односно земље увознице;

3) потпуни подаци о ознакама производа морају бити стављени на располагање царинским органима у Републици Србији.

У одлуци о издавању принудне лиценце се налаже стицаоцу лиценце да мора пре испоруке у земљу увозницу на интернет адреси, коју ће саопштити органу државне управе надлежном за послове здравља, ставити податке:

1) о количини производа којима снабдева земље увознице на основу принудне лиценце;

2) о разликама у обележавању предметног производа.

Ако је производ у односу на који је у Републици Србији издата принудна лиценца заштићен патентом или малим патентом у земљи увозници наведеној у захтеву, такав производ може бити извезен само ако су те земље издале принудну лиценцу за увоз, продају и/или дистрибуцију предметног производа.

У одлуци о издавању принудне лиценце подносиоцу захтева се налаже да плати накнаду носиоцу права која се одређује на следећи начин:

1) у случајевима националне опасности или другим околностима изузетне хитности или у случајевима јавне некомерцијалне употребе, накнада износи највише 4% од укупне цене коју плаћа земља увозница или која се плаћа у њену корист;

2) у свим другим случајевима, накнада се утврђује узимајући у обзир економску вредност употребе на коју је овлашћена односна земља увозница или земље увознице на основу лиценце, као и хуманитарне и некомерцијалне околности у вези са издавањем лиценце.

По правноснажности одлуке о издавању принудне лиценце, орган, коме је орган државне управе надлежан за послове здравља поверио надлежност може поводом предлога за обезбеђење доказа, који подноси носилац права, извршити увид у пословне књиге и друге документе стицаоца лиценце, искључиво у сврху провере да ли он испуњава све обавезе из одлуке о издавању принудне лиценце, а посебно у сврху провере података о коначном одредишту производа.

Пословне књиге и други документи из става 8. овог члана морају садржати доказ о извозу производа у облику извозне декларације коју је оверила царина као и доказ о увозу.

Услови за издавање принудне лиценце не утичу на начин дистрибуције у земљи увозници.

Одбијање захтева за издавање принудне лиценце

Члан 32.

Орган државне управе надлежан за послове здравља ће одбити захтев за издавање принудне лиценце уколико исти не садржи елементе потребне за доношење одлуке из члана 30. овог закона или ако нису испуњене претпоставке за издавање принудне лиценце прописане чланом 31. овог закона.

Обавештење

Члан 33.

Орган државне управе надлежан за послове здравља ће обавестити ТРИПС Веће о правноснажним одлукама о издавању принудне лиценце за патенте који се односе на производњу фармацеутских производа за извоз у земље са проблемима јавног здравља, о условима под којима је издата, као и о њеној измени и укидању.

Достављени подаци се односе нарочито на следеће:

- 1) име и адресу стицаоца лиценце;
- 2) односни производ;
- 3) количину којом се снабдева;
- 4) земљу увозницу;
- 5) трајање лиценце;
- 6) интернет адресу из члана 31. став 5. овог закона.

Забрана увоза

Члан 34.

Забрањен је увоз у Републику Србију производа произведених на основу принудне лиценце издате у складу са одредбама члана 30. овог закона ради слободног пуштања у промет, поновног извоза, стављања под суспензивне поступке или стављања у слободне зоне или слободна складишта.

Одредба става 1. овог члана не примењује се у случају поновног извоза у земљу увозницу наведену у захтеву и идентификовану на паковању и документацији која прати производ или стављање у поступак транзитног или царинског складиштења или у слободне зоне или слободна складишта ради поновног извоза у ту земљу увозницу.

Поступање царинских органа

Члан 35.

Ако постоји основана сумња да су производи произведени на основу принудне лиценце издате у складу са одредбама овог закона увезени на територију Републике Србије супротно одредбама члана 34. став 1. овог закона, надлежни царински орган ће застати са пуштањем предметних производа или их задржати колико је потребно до доношења одлуке органа државне управе надлежног за послове здравља о врсти производа који се увози, а најдуже десет радних дана. Ако постоје посебне околности, надлежни царински орган може одлучити о продужењу рока задржавања за најдуже додатних десет радних дана.

О задржавању из става 1. овог члана надлежни царински орган ће без одлагања обавестити носиоца права и произвођача или извозника предметних производа и позвати их да доставе податке и доказе о предметним производима.

Ако надлежни царински орган у периоду задржавања утврди повреду принудне лиценце супротно забрани из члана 34. став 1. овог закона, заплениће производе и уклонити их из промета у складу са царинским прописима.

Поступак задржавања и пленидбе робе спроводи се на терет увозника, у складу са царинским прописима, а за трошкове поступка задржавања и пленидбе робе солидарно са увозником одговара и лице које је покушало незаконит увоз.

Ако се утврди да се увозом производа који су задржани у складу са одредбама овог члана не би прекршила забрана из члана 34. став 1. овог закона и ако су поштовани царински прописи, надлежни царински орган пустиће производе у промет на територији Републике Србије.

О заплени и уништавању производа према одредбама овог члана надлежни царински орган обавестиће орган државне управе надлежан за послове здравља.

Изузеци од забране увоза

Члан 36.

Одредбе чл. 34. и 35. овог закона не примењују се на увоз мале количине производа, у оквиру граница прописаних у погледу ослобађања плаћања царине, који се налазе у личном пртљагу путника и намењени су за приватну и некомерцијалну употребу.

Укидање или измена принудне лиценце

Члан 37.

Носилац права или стицалац лиценце може органу државне управе надлежном за послове здравља да поднесе захтев да укине принудну лиценцу ако утврди да супротна страна не поштује одлуку о издавању принудне лиценце. У одлуци о укидању принудне лиценце орган државне управе надлежан за послове здравља ће одредити рок у коме је стицалац лиценце дужан да о свом трошку преусмери све производе који се налазе у његовом власништву у земље са потребама из члана 30. овог закона или их на други начин уклони уз консултовање са носиоцем права.

Ако земља увозница достави обавештење да је количина фармацеутских производа постала недовољна за задовољење њених потреба, стицалац лиценце може захтевати измену услова лиценцирања ради производње и извоза додатних количина производа за задовољење разумних потреба односне земље увознице.

Поступак по захтеву из става 2. овог члана је хитан.

Ако затражена додатна количина производа не прелази 25% првобитно одобрене количине фармацеутских производа при одлучивању по захтеву из става 2. овог члана не примењују се одредбе из члана 30. став 9. овог закона.

Правна заштита

Члан 38.

Органи државне управе из чл. 26, 29. и 30. овог закона решењем одлучују о издавању принудне лиценце, о одбијању захтева за издавање принудне лиценце, о изменама и укидању принудне лиценце.

Против решења органа државне управе из става 1. овог члана може се изјавити жалба Влади у року од 15 дана од дана пријема решења.

Решење Владе по жалби је коначно и против њега се може покренути управни спор у року од 30 дана од дана пријема одлуке Владе.

VI. ТРАЈАЊЕ И ПРЕСТАНАК ПРАВА

1. Трајање и одржавање права

Трајање права

Члан 39.

Патент траје 20 година, рачунајући од датума подношења пријаве.

Мали патент траје десет година рачунајући од датума подношења пријаве.

Допунски патент не може да траје дуже од основног патента.

Ако допунски патент постане основни, он не може да траје дуже него што би трајао основни патент.

Одржавање права

Члан 40.

За одржавање права из пријаве и признатог права плаћају се прописане таксе.

Таксе за одржавање права из пријаве и признатог права може да плати било које лице, у име и за рачун подносиоца пријаве или носиоца права.

Таксе из става 1. овог члана плаћају се за трећу и сваку наредну годину, рачунајући од датума подношења пријаве.

Таксе из става 1. овог члана за издвојену пријаву плаћају се за текућу и сваку наредну годину, рачунајући од датума подношења првобитне пријаве.

Ако подносилац пријаве, односно носилац права не плати таксу из става 1. овог члана, такса се може платити у додатном року од шест месеци, под условом да се плати прописана додатна такса.

Надлежном органу се морају доставити докази о уплатама наведених такси.

2. Престанак права

Неплаћање таксе

Члан 41.

Ако подносилац пријаве или носилац права пропусти да, у роковима из члана 40. овог закона, плати прописану таксу за одржавање права и да достави доказ о извршеној уплати, право престаје наредног дана од дана истека рока из члана 40. став 3. овог закона.

У случају из става 1. овог члана надлежни орган доноси посебно решење о престанку права које је коначно и против њега се може покренути управни спор.

Одустанак од пријаве и одрицање од права

Члан 42.

Ако подносилац пријаве поднесе надлежном органу писану изјаву којом одустаје од своје пријаве, право из пријаве престаје наредног дана од дана подношења изјаве.

Ако је у регистру уписана лиценца, залога или друго право у корист трећег лица, подносилац пријаве патента или малог патента не може одустати од пријаве без претходне писане сагласности лица на чије име је уписано одређено право.

У случајевима из ст. 1. и 2. овог члана надлежни орган доноси посебан закључак о обустави поступка.

Ако носилац права поднесе надлежном органу писану изјаву којом се одриче свог права, то право престаје наредног дана од дана подношења изјаве.

Ако је у регистру уписана лиценца, залога или друго право на патент или мали патент у корист трећег лица, носилац патента или малог патента се не може одрећи свог права без претходне писане сагласности лица на чије име је уписано одређено право.

У случајевима из ст. 4. и 5. овог члана надлежни орган доноси решење које је коначно и против њега се може покренути управни спор.

Смрт и престанак постојања носиоца права или подносиоца пријаве

Члан 43.

Даном смрти физичког лица или даном престанка постојања правног лица које је носилац права, право престаје да постоји, осим ако је прешло на наследнике или правне следбенике носиоца права.

У случају из става 1. овог члана надлежни орган доноси решење о престанку права које је коначно и против њега се може покренути управни спор.

На подносиоца пријаве који је умро или престао да постоји у поступку признања патента сходно се примењује одредба става 1. овог члана.

У случају из става 3. овог члана надлежни орган доноси посебан закључак о обустави поступка.

VII. ПРОМЕТ ПРАВА

Пренос права

Члан 44.

Право на подношење пријаве, права из пријаве, као и право на патент или мали патент могу бити у целини или делимично предмет преноса права на основу уговора о преносу права, статусне промене носиоца права или подносиоца пријаве, као и наслеђивања, судске или административне одлуке.

Пренос права из става 1. овог члана уписује се у одговарајући регистар надлежног органа на захтев носиоца права, подносиоца пријаве или стицаоца права.

Упис преноса права из става 1. овог члана у одговарајући регистар надлежног органа, производи правно дејство према трећим лицима.

О упису преноса права из става 1. овог члана у одговарајући регистар надлежног органа доноси се посебно решење.

На питања у вези са уговором о преносу права која нису уређена овим законом примењују се одредбе закона којим се уређују облигациони односи.

Садржина уговора о преносу права

Члан 45.

Уговором о преносу права из члана 44. став 1. овог закона подносилац пријаве или носилац права може пренети права из пријаве, као и права на патент или мали патент.

Уговор о преносу права из става 1. овог члана саставља се у писаној форми и нарочито садржи: датум закључења, име и презиме или пословно име уговорних страна, пребивалиште, боравиште или седиште уговорних страна, број пријаве или регистарски број признатог права, као и висину накнаде, ако је уговорена.

Лиценца

Члан 46.

Права из пријаве, као и право на патент или мали патент могу, са ограничењима или без њих, бити предмет уступања на основу уговора о лиценци.

Ако су више лица носиоци права из става 1. овог члана на истом проналаску за закључивање уговора о лиценци потребан је пристанак свих, осим ако између њих није другачије уговорено.

Уговор о лиценци из става 1. овог члана саставља се у писаној форми и нарочито садржи: датум закључења, име и презиме или пословно име уговорних страна, пребивалиште, боравиште или седиште уговорних страна, број пријаве или регистарски број признатог права, време трајања лиценце и обим лиценце.

Уговор о лиценци из става 1. овог члана уписује се у одговарајући регистар надлежног органа на захтев носиоца права, подносиоца пријаве или стицаоца права.

Упис уговора о лиценци из става 1. овог члана у одговарајући регистар надлежног органа производи правно дејство према трећим лицима.

О упису уговора о лиценци из става 1. овог члана у одговарајући регистар надлежног органа доноси се посебно решење.

На питања у вези са уговором о лиценци која нису уређена овим законом примењују се одредбе закона којим се уређују облигациони односи.

Залога

Члан 47.

Патент, мали патент, као и право из пријаве може бити предмет залогe и то на основу уговора о залози, одлуке суда или одлуке другог државног органа.

Уговор о залози из става 1. овог члана саставља се у писаној форми и садржи нарочито: датум закључења, име и презиме или пословно име уговорних страна, пребивалиште, боравиште или седиште повериоца и залогодавца, као и дужника ако су то различита лица, број пријаве или регистарски број признатог права и податке о потраживању које се обезбеђује заложним правом.

Залога из става 1. овог члана уписује се у одговарајући регистар надлежног органа на захтев носиоца права или подносиоца пријаве или заложног повериоца.

У регистар надлежног органа уписују се нарочито следећи подаци: подаци о залогодавцу и дужнику, када то нису иста лица, као и подаци о заложном повериоцу; број пријаве или регистарски број признатог права; подаци о потраживању које се обезбеђује заложним правом уз назначење основног и максималног износа.

У регистар надлежног органа уписују се и све промене података из става 4. овог члана.

О упису залогe из става 1. овог члана у одговарајући регистар надлежног органа доноси се посебно решење.

Поверилац стиче заложно право уписом у одговарајући регистар надлежног органа.

На сва питања која нису регулисана овим законом примењују се прописи којима се уређује бездржавинска залога, облигациони и својинскоправни односи.

Надлежни орган ближе прописује врсту података из става 4. овог члана који се уписују у регистар надлежног органа.

Поступак за упис преноса права, лиценце и залогe

Члан 48.

Поступак за упис преноса права, лиценце и залогe, покреће се писаним захтевом.

Захтев из става 1. овог члана садржи нарочито: регистарски број патента или малог патента или број пријаве; податке о носиоцу права или подносиоцу

пријаве; назначење да се тражи упис преноса патента или малог патента или права из пријаве или назначење права чији се упис тражи.

Уз захтев из става 1. овог члана подноси се и:

- 1) доказ о правном основу уписа који се тражи;
- 2) пуномоћје, ако се поступак за упис преноса права, лиценце или залогe покреће преко пуномоћника;
- 3) доказ о уплати таксе за решење о захтеву за упис преноса права, лиценце или залогe.

Једним захтевом из става 1. овог члана може се тражити упис преноса права који се односи на више патената или малих патената или више пријава, под условом да су ранији носилац права и нови носилац права исти у сваком патенту или малом патенту или пријави и да су регистарски бројеви или бројеви пријава назначени у захтеву.

Једним захтевом из става 1. овог члана може се затражити упис лиценце или залогe, који се односи на више патената или малих патената или више пријава, под условом да су носилац права и стизалац лиценце или залогe исти у сваком патенту или малом патенту или пријави и да су регистарски бројеви или бројеви пријава назначени у захтеву.

Надлежни орган ближе прописује садржину захтева из става 1. овог члана, одређује прилоге који се подносе уз захтев и прописује њихову садржину.

Испитивање уредности захтева за упис преноса права, лиценце и залогe

Члан 49.

Захтев за упис преноса права, лиценце или залогe је уредан ако садржи податке из члана 48. овог закона.

Ако захтев за упис преноса права, лиценце или залогe није уредан, надлежни орган ће писаним путем позвати подносиоца захтева да исти уреди у року од два месеца од дана пријема позива.

На образложени захтев подносиоца захтева за упис преноса права, лиценце или залогe, уз који се доставља доказ о уплати прописане таксе, надлежни орган ће продужити рок из става 2. овог члана за време које сматра оправданим, али не дуже од два месеца.

Ако подносилац захтева у остављеном року не поступи по позиву, надлежни орган ће захтев за упис преноса права, лиценце или залогe закључком одбацити.

Одлучивање по захтеву за упис преноса права, лиценце и залогe

Члан 50.

Ако је захтев за упис преноса права, лиценце или залогe уредан у смислу члана 49. овог закона, надлежни орган испитује да ли правни основ на коме се тај захтев заснива испуњава законом прописане услове за упис преноса права, лиценце или залогe.

Ако нема правног основа за упис преноса права, лиценце или залогe или ако се подаци из захтева не слажу са подацима у регистрима, надлежни орган

ће писаним путем обавестити подносиоца захтева о разлозима због којих се упис не може извршити и позваће га да се у року од два месеца од дана пријема позива изјасни о тим разлозима.

На образложени захтев подносиоца захтева за упис преноса права, лиценце или залогe, уз плаћање прописане таксе, надлежни орган ће продужити рок из става 2. овог члана за време које сматра оправданим, али не дуже од два месеца.

Надлежни орган ће решењем одбити захтев за упис преноса права, лиценце или залогe ако се подносилац захтева у остављеном року не изјасни о разлозима због којих се упис не може одобрити или се изјасни, а надлежни орган и даље сматра да се упис не може одобрити.

VIII. ПРОНАЛАСЦИ ОД ЗНАЧАЈА ЗА ОДБРАНУ И БЕЗБЕДНОСТ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

Поверљива пријава

Члан 51.

Пријава проналаска поднета од стране домаћег лица, за коју се утврди да је од значаја за одбрану или безбедност Републике Србије сматра се поверљивом пријавом.

Пријава из става 1. овог члана се подноси државном органу надлежном за послове одбране.

Поступак по пријави

Члан 52.

Ако надлежни орган, у поступку испитивања пријаве за признање патента или малог патента, процени да је у питању пријава од значаја за одбрану или безбедност Републике Србије, доставиће пријаву органу надлежном за послове одбране, а тако достављена пријава као датум подношења пријаве задржава датум када је поднета надлежном органу.

Ако орган надлежан за послове одбране у поступку испитивања поднете пријаве утврди да пријава није поверљива доставиће пријаву надлежном органу у року од три месеца од дана пријема пријаве из става 1. овог члана.

Ако је пријава изгубила својство поверљивости, орган надлежан за послове одбране доставиће пријаву надлежном органу без одлагања. Достављена пријава као датум подношења пријаве задржава датум када је поднета.

Стручно мишљење

Члан 53.

У поступку испитивања пријаве поверљивог проналаска, орган надлежан за послове одбране може затражити од надлежног органа стручно мишљење о томе да ли пријављени поверљиви проналазак испуњава законске услове за заштиту патентом или малим патентом.

Надлежни орган ближе прописује садржину стручног мишљења из става 1. овог члана.

Поверљиви проналазак

Члан 54.

Поверљиви проналазак се не објављује.

Заштиту поверљивог проналазка у иностранству домаће лице може тражити само по одобрењу органа надлежног за послове одбране.

На питања у вези са начином, поступком и мерама заштите поверљивог проналазка пред надлежним органом за послове одбране примењује се закон којим се уређује област одбране Републике Србије.

Поступак након признања права

Члан 55.

Ако орган надлежан за послове одбране, после признања патента или малог патента за поверљиви проналазак, утврди да је тај проналазак престао да буде поверљив, доставиће надлежном органу спис предмета који се односи на тај проналазак. Надлежни орган ће уписати патент или мали патент у одговарајући регистар, објавити податке о признатом праву и носиоцу права издати одговарајућу исправу, у складу са овим законом.

Право коришћења

Члан 56.

Орган надлежан за послове одбране или унутрашње послове има искључиво право да користи поверљиви проналазак и да располаже тим проналаском.

На питања у вези са остваривањем права проналазача на новчану накнаду за заштићени поверљиви проналазак примењује се закон којим се уређује одбрана Републике Србије.

IX. ПРОНАЛАСЦИ ИЗ РАДНОГ ОДНОСА

Појам проналазка из радног односа

Члан 57.

Проналаском из радног односа сматра се:

1) проналазак који запослени створи извршавајући своје редовне радне обавезе или посебно наложене послове у вези са научно-техничким истраживањем и развојем, као и проналазак који настане у извршавању уговора о истраживачком раду закљученог са послодавцем;

2) проналазак који није обухваћен тачком 1) овог члана, а који запослени створи у вези са активностима послодавца или коришћењем материјално-техничких средстава, информација и других услова које је обезбедио послодавац;

3) проналазак који запослени створи у року од годину дана од дана престанка радног односа, а који би, да је створен у току радног односа, био проналазак из тачке 1) или тачке 2) овог члана.

Право послодавца на заштиту проналаска из радног односа

Члан 58.

Право на заштиту проналаска из члана 57. тачка 1) овог закона има послодавац, ако уговором између проналазача и послодавца није друкчије уређено.

Ако је проналазак из радног односа заштићен на име послодавца, проналазачу припадају морална права у вези са тим проналаском, као и право на накнаду зависно од ефеката економског искоришћавања проналаска.

Проналазачу припада право на накнаду из става 2. овог члана и у случају када послодавац пренесе право или уступи лиценцу за искоришћавање заштићеног проналаска на треће лице.

Право запосленог на заштиту проналаска из радног односа

Члан 59.

Право на заштиту проналаска из члана 57. тачка 2) овог закона има запослени, с тим што послодавац има право економског искоришћавања проналаска, уз обавезу да запосленом исплати накнаду у складу са уговором који закључе поводом конкретног проналаска.

Изузетно од одредбе става 1. овог члана, ако проналазак обухвати неку од производних тајни послодавца код кога је проналазач запослен, послодавац има право да спречи објављивање проналаска, уз обавезу да запосленом исплати накнаду, а запослени нема право на заштиту проналаска.

Накнада запосленом

Члан 60.

Критеријуми за утврђивање висине накнаде, начин и време плаћања накнаде одређују се општим актом, уговором којим се уређује радноправни однос између послодавца и запосленог или посебним уговором који послодавац и проналазач закључе поводом конкретног проналаска.

У случају спора о висини, начину и времену плаћања накнаде, одлучује суд, на захтев проналазача или послодавца, узимајући у обзир допринос тог проналаска повећању добити или стварању уштеда послодавцу.

Запослени се не може унапред одрећи свог права на накнаду.

Поступање запосленог

Члан 61.

Запослени који створи проналазак у радном односу дужан је да одмах по настанку проналаска послодавцу поднесе писмени извештај којим га обавештава о проналаску.

Ако извештај из става 1. овог члана не садржи прописане елементе, послодавац ће одредити примерен рок у коме запослени треба да отклони недостатке у извештају.

Надлежни орган ближе прописује садржину извештаја из става 1. овог члана.

Обавештење запосленом

Члан 62.

У року од два месеца од пријема уредног извештаја из члана 61. овог закона, послодавац је дужан да запосленог писмено обавести да ли сматра да проналазак припада групи проналазака из члана 57. тач. 1) и 2) овог закона.

Ако запослени пропусти да поднесе послодавцу извештај у смислу члана 61. овог закона, рок из става 1. овог члана тече од дана сазнања послодавца за проналазак.

Поступање послодавца и запосленог по обавештењу

Члан 63.

Ако је у питању проналазак из члана 57. тачка 1) овог закона, послодавац је дужан да у обавештењу из члана 62. став 1. овог закона обавести запосленог да ли ће поднети пријаву.

Ако послодавац обавести запосленог, у смислу става 1. овог члана, да ће поднети пријаву, дужан је да пријаву поднесе у року од шест месеци од дана када је запослени примио обавештење из члана 62. став 1. овог закона и да пре подношења пријаве упозна проналазача са садржином пријаве, а у току поступка по пријави и са свим актима надлежног органа и садржином свих поднесака пре њиховог подношења надлежном органу, а проналазач је дужан да послодавцу пружи све информације неопходне у поступку заштите проналаска.

Ако послодавац не жели да поднесе пријаву, а оцени да проналазак не обухвата неку од производних тајни у смислу члана 59. став 2. овог закона, мора о томе, у року из члана 62. став 1. овог закона, писмено да обавести проналазача који има право да наведени проналазак заштити на своје име.

Ако послодавац не поднесе пријаву у року из става 2. овог члана, а оцени да проналазак не обухвата неку од производних тајни у смислу члана 59. став 2. овог закона, мора о томе, без одлагања, писмено да обавести проналазача који има право да наведени проналазак заштити на своје име.

Ако послодавац оцени да проналазак обухвата неку од производних тајни послодавца и одлучи да из тих разлога не поднесе пријаву, дужан је да о томе, у року из члана 62. став 1. овог закона, писмено обавести запосленог.

У случају из става 5. овог члана запослени нема право на заштиту проналаска, али има право на накнаду од послодавца.

Ако послодавац одлучи да одустане од већ поднете пријаве или да се одрекне од признатог права, мора о томе писмено да обавести проналазача и да на њега пренесе право из пријаве или признато право.

У случају пропуштања рока из члана 62. став 1. овог закона, проналазач има право да наведени проналазак заштити на своје име.

Запослени који створи проналазак из члана 57. тачка 2) овог закона не може поднети пријаву надлежном органу пре него што од послодавца прими обавештење из члана 62. став 1. овог закона или пре истека рока за пријем тог обавештења.

Ако запослени из става 9. овог члана одлучи да одустане од већ поднете пријаве, мора о томе писмено да обавести послодавца и да на њега пренесе право из пријаве.

Право послодавца на прибављање искључиве лиценце

Члан 64.

У вези са применом проналаска заштићеног на име проналазача, послодавац је дужан да се у року од шест месеци од дана пријема уредног извештаја о проналаску из члана 61. овог закона изјасни да ли је заинтересован да од проналазача прибави искључиву лиценцу.

До истека рока из става 1. овог члана, проналазач нема право да на треће лице пренесе право на проналазак или да уступи лиценцу за искоришћавање проналаска.

Коришћење проналаска из радног односа

Члан 65.

Коришћење проналаска из радног односа не може отпочети пре регулисања питања накнаде из члана 60. овог закона или пре правноснажности одлуке надлежног суда.

У погледу економског искоришћавања проналазака из члана 63. ст. 3, 4. и 5. овог закона, сходно се примењују одредбе чл. 59. и 64. овог закона.

Обавеза чувања тајне

Члан 66.

Послодавац и проналазач дужни су да чувају тајност проналаска створеног у радном односу док пријава патента или признат мали патент не буду објављени или проналазак не постане на други начин доступан јавности.

Ако послодавац истакне оправдан интерес да се проналазак не објављује, обавеза запосленог да чува тајну траје и по престанку радног односа код тог послодавца.

X. ПОСТУПАК ЗАШТИТЕ ПРОНАЛАСКА

1. Заједничке одредбе о поступку

Правна заштита проналаска

Члан 67.

Правна заштита проналаска остварује се у управном поступку који води надлежни орган.

Против закључака надлежног органа донетих на основу овог закона не може се изјавити посебна жалба, ако овим законом није друкчије прописано.

Против решења надлежног органа донетих на основу овог закона може се изјавити жалба Влади у року од 15 дана од дана пријема решења, ако овим законом није друкчије прописано.

Решење Владе по жалби је коначно и против њега се може покренути управни спор у року од 30 дана од дана пријема одлуке Владе.

Увид у пријаву

Члан 68.

Током поступка за заштиту проналаска надлежни орган неће дозволити увид у пријаву пре њене објаве ни једном лицу, нити органу, осим у случају прописаном одредбом члана 52. став 1. овог закона.

Надлежни орган ће дозволити увид у пријаву патента из става 1. овог члана у присуству службеног лица на писани захтев подносиоца пријаве или лица које има његово овлашћење.

На писани захтев подносиоца пријаве или лица које има његово овлашћење и уз достављање доказа о уплати прописане накнаде трошкова, надлежни орган издаје копије докумената из списка пријаве патента из става 1. овог члана.

Таксе и накнаде трошкова

Члан 69.

У управном поступку пред надлежним органом плаћају се таксе и накнаде трошкова поступка, сагласно посебним прописима којима се уређују административне таксе и накнаде трошкова поступка и трошкова за пружање информационих услуга а за које се надлежном органу достављају докази о уплатама.

За увид у пријаве патената, издавање копија докумената, поновно успостављање права, објаву података о пријавама патената и објаве података о признатим правима, штампање патентног списка и других послова које спроводи надлежни орган у складу са овим законом плаћају се накнаде.

Висину и начин плаћања накнада из става 2. овог члана утврђује Влада.

Регистри

Члан 70.

Надлежни орган води Регистар пријава патената, Регистар патената, Регистар пријава малих патената и Регистар малих патената.

Регистар пријава патената садржи нарочито: број пријаве и датум подношења пријаве; податке о подносиоцу пријаве; податке о проналазачу; назив проналаска; податке о променама које се односе на пријаву (пренос права, лиценца, залога и др.).

Регистар патената садржи нарочито: регистарски број патента; број и датум решења о признању патента; датум регистровања патента; податке о носиоцу патента; податке о проналазачу; назив проналаска; податке о променама које се односе на патент (пренос права, лиценца, залога и др.); датум и врста одлуке по предлогу за оглашавање ништавим решења о признању патента; податке о престанку признатог права; број и датум прве дозволе за стављање производа у промет или назначење ако је тај производ већ био предмет сертификата; датум признања сертификата; податке о променама у вези са сертификатом о додатној заштити (пренос права, лиценца, залога и др.).

Регистар пријава малих патената садржи нарочито: број пријаве и датум подношења пријаве; податке о подносиоцу пријаве; податке о проналазачу;

назив проналаска; податке о променама које се односе на пријаву (пренос права, лиценца, залога и др.).

Регистар малих патената садржи нарочито: регистарски број малог патента; број и датум решења о признању малог патента; датум регистравања малог патента; податке о носиоцу малог патента; податке о проналазачу; назив проналаска; податке о променама које се односе на мали патент (пренос права, лиценца, залога и др.); датум и врсту одлуке по предлогу за оглашавање ништавим решења о признању малог патента; податке о престанку признатог права.

Надлежни орган ближе прописује садржину и начин вођења јавних регистара из става 1. овог члана.

Објава у службеном гласилу

Члан 71.

Подаци предвиђени овим законом и прописима донетим за извршавање овог закона објављују се у службеном гласилу.

Доступност документације и информација

Члан 72.

Регистри из члана 70. овог закона су јавне књиге и заинтересована лица могу да их добију на увид.

Списе објављених пријава патената, признатих патената, малих патената и сертификата о додатној заштити, може да разгледа свако лице на писани или усмени захтев, у присуству службеног лица.

На писани захтев сваког лица и уз плаћање прописане таксе и трошкова, о чему се доставља доказ о извршеној уплати, надлежни орган издаје копије докумената и одговарајуће потврде и уверења о чињеницама о којима води службену евиденцију.

Надлежни орган дужан је да сваком лицу учини доступним своју документацију и информације о стању технике и о правима којима се штити проналазак.

Поновно успостављање права

Члан 73.

Ако подносилац пријаве или носилац права упркос дужној пажњи коју су захтевале околности, пропусти да, у прописаном року, предузме неку радњу у поступку, чија је непосредна правна последица губитак права из пријаве или признатог права, надлежни орган ће решењем дозволити поновно успостављање права, ако подносилац пријаве или носилац права у прописаном року:

- 1) поднесе предлог за поновно успостављање права у писаној форми и предузме све пропуштене радње;
- 2) наведе разлоге због којих је био спречен да у року предузме пропуштене радње;
- 3) достави доказ о оправданости разлога због којих се захтева поновно успостављање права;

4) достави доказ о плаћеној прописаној такси, као и доказ о накнади прописаних трошкова.

Предлог за поновно успостављање права подноси се у року од три месеца од дана кад је престао разлог који је проузроковао пропуштање, а ако је подносилац предлога касније сазнао за пропуштање, од дана сазнања за пропуштање, али не по протеку рока од 12 месеци од дана пропуштања рока или ако се предлог односи на неплаћање таксе за одржавање права, најкасније 12 месеци од дана истека додатног рока за плаћање из члана 40. става 5. овог закона.

Предлог за поновно успостављање права поднет након истека рока из става 2. овог члана надлежни орган ће одбацити закључком.

Ако пропуштене радње нису извршене у року из става 2. овог члана надлежни орган ће предлог за поновно успостављање права одбацити закључком.

Ако подносилац предлога за поновно успостављање права не достави доказ о плаћеној прописаној такси и накнади прописаних трошкова из става 1. тачке 4) овог члана надлежни орган ће га писаним путем позвати да достави наведене доказе у року који надлежни орган одреди.

Ако доказ о плаћеној прописаној такси и доказ о накнади прописаних трошкова не буду достављени у остављеном року надлежни орган ће предлог за поновно успостављање права одбацити закључком.

Предлог за поновно успостављање права не може се поднети због пропуштања рока за предузимање следећих радњи у поступку:

- 1) подношење предлога из става 1. овог члана;
- 2) подношење захтева за продужење рока;
- 3) подношење захтева за наставак поступка;
- 4) радњи у поступцима пред надлежним органом у којима учествује више странака;
- 5) подношење захтева за обнову права првенства и захтева за исправљање или допуну захтева за признање права првенства.

Предлог за поновно успостављање права поднет због пропуштања радњи наведених у ставу 7. овог члана надлежни орган ће одбацити закључком.

Надлежни орган не може одбити предлог из става 1. овог члана, у целисти или делимично, уколико претходно не обавести подносиоца предлога о разлозима одбијања и не позове га да се у року од два месеца писмено изјасни о тим разлозима.

Свако савесно лице које је отпочело коришћење у производњи проналаска који је предмет објављене пријаве или које је извршило све неопходне припреме за отпочињање таквог коришћења у времену између губитка права и објаве података о усвајању предлога за поновно успостављање права, има право да настави коришћење проналаска искључиво у производне сврхе, у свом погону или у туђем погону за сопствене потребе.

Подаци о поновном успостављању права се објављују у службеном гласилу. Надлежни орган ближе прописује садржину предлога за поновно успостављање права и услове из става 1. овог члана, ближе одређује податке о поновном успостављању права који се објављују, као и прилоге који се подносе уз предлог и прописује њихову садржину.

Наставак поступка

Члан 74.

Ако је подносилац пријаве или носилац права пропустио рок одређен од стране надлежног органа за предузимање радње у поступку пред надлежним органом у вези са пријавом или признатим правом из члана 107. став 5. и члана 149. став 9. овог закона, може поднети захтев за наставак поступка у вези са пријавом или признатим правом, а надлежни орган ће решењем допустити наставак поступка, под условом да подносилац пријаве или носилац права:

- 1) поднесе захтев за наставак поступка у писаној форми и изврши све пропуштене радње у прописаном року;
- 2) достави доказ о плаћеној прописаној такси.

Захтев за наставак поступка може се поднети у року од три месеца од дана пријема обавештења надлежног органа о пропуштању рока одређеног од стране надлежног органа или од пријема обавештења о губитку права као непосредној правној последици пропуштања рока.

Захтев за наставак поступка поднет након истека рока из става 2. овог члана надлежни орган ће одбацити закључком.

Ако пропуштене радње нису извршене у року из става 2. овог члана надлежни орган ће захтев за наставак поступка одбацити закључком.

Ако подносилац захтева за наставак поступка не достави доказ о плаћеној прописаној такси из става 1. тачке 2) овог члана надлежни орган ће га писаним путем позвати да достави наведени доказ и одредити рок у коме је дужан да достави тај доказ.

Ако доказ о плаћеној прописаној такси не буде достављен у остављеном року надлежни орган ће захтев за наставак поступка одбацити закључком.

Захтев за наставак поступка не може се поднети ако је пропуштен рок:

- 1) из става 2. овог члана;
- 2) за подношење захтева за обнову права првенства и захтева за исправљање или допуну захтева за признање права првенства;
- 3) за подношење предлога за поновно успостављање права из члана 73. овог закона;
- 4) за подношење другог или било ког каснијег захтева за продужење рока;
- 5) за радње у поступцима пред надлежним органом у којима учествује више странака.

Захтев за наставак поступка поднет због пропуштања рокова наведених у ставу 7. овог члана надлежни орган ће одбацити закључком.

Надлежни орган претходно обавештава подносиоца захтева из става 1. овог члана о разлозима због којих захтев за наставак поступка намерава да одбије у целости или делимично, те позива подносиоца захтева да се у року од два месеца од дана пријема позива изјасни о тим разлозима.

Ако је надлежни орган усвојио захтев из става 1. овог члана на одговарајући начин примењује се одредба члана 73. став 10. овог закона.

Надлежни орган ближе прописује садржину захтева за наставак поступка и услове из става 1. овог члана, као и прилоге који се подносе уз захтев и прописује њихову садржину.

Промена имена и адресе подносиоца пријаве и носиоца права

Члан 75.

Надлежни орган, на захтев носиоца права или подносиоца пријаве решењем одлучује о упису у одговарајући регистар промене имена и адресе носиоца права или подносиоца пријаве.

Захтев за упис промене из става 1. овог члана садржи нарочито: регистарски број патента или малог патента, број пријаве, податке о носиоцу права и подносиоцу пријаве, назначење врсте промене, доказ за промену имена подносиоца или носиоца права.

Једним захтевом из става 1. овог члана може се затражити упис промене имена и адресе подносиоца пријаве и носиоца права који се односи на више патената или малих патената или више пријава, под условом да су регистарски бројеви или бројеви пријава назначени у захтеву.

Ако захтев за упис промене имена и адресе носиоца права и подносиоца пријаве не садржи прописане податке, надлежни орган ће писаним путем позвати подносиоца захтева да исти уреди у року од два месеца од дана пријема позива.

На образложени захтев подносиоца захтева за упис промене имена и адресе, уз плаћање прописане таксе, о чему се доставља доказ о извршеној уплати, надлежни орган ће продужити рок из става 4. овог члана за време које сматра оправданим, али не дуже од два месеца.

Ако подносилац захтева у остављеном року не поступи по позиву, надлежни орган ће захтев за упис промене из става 1. овог члана одбацити закључком.

Ако подносилац пријаве или носилац права који је држављанин Републике Србије промени адресу тако да се иста не налази на територији Републике Србије у захтеву за упис промене адресе мора именовати пуномоћника за пријем писмена са адресом на територији Републике Србије.

Ако држављанин Републике Србије не именује пуномоћника за пријем писмена у складу са одредбом става 7. овог члана, надлежни орган ће га писаним путем позвати да у року од три месеца од пријема позива именује пуномоћника за пријем писмена и у позиву га упозорити на правне последице непоступања по позиву.

Ако држављанин Републике Србије не поступи по позиву надлежног органа из става 8. овог члана надлежни орган ће закључком одредити да се сва даља достава врши прибијањем на огласној табли надлежног органа.

Надлежни орган ближе прописује садржину захтева за упис промене из става 1. овог члана, одређује прилоге који се подносе уз захтев и прописује њихову садржину.

Исправљање грешака у поднесцима и актима

Члан 76.

Језичке грешке, грешке у писању као и друге сличне неисправности у поднесцима и актима исправиће се закључком на основу писаног захтева подносиоца пријаве или носиоца права уз достављање доказа о плаћеној прописаној такси за захтев за исправку грешке или по службеној дужности.

Надлежни орган ближе прописује садржину захтева из става 1. овог члана.

2. Покретање поступка за заштиту проналаска

Подношење пријаве

Члан 77.

Поступак за заштиту проналаска покреће се подношењем пријаве надлежном органу.

Пријава за заштиту проналаска подноси се на српском језику.

Пријава за заштиту проналаска може се поднети и на страном језику, с тим да подносилац пријаве достави њен превод на српски језик.

Ако подносилац пријаве не достави превод пријаве из става 3. овог члана, надлежни орган ће позвати подносиоца пријаве да достави превод у року од два месеца од дана пријема обавештења.

Ако подносилац пријаве не достави превод пријаве у року из става 4. овог члана надлежни орган ће пријаву одбацити закључком.

Надлежном органу подноси се и пријава којом се захтева заштита проналаска у иностранству, ако је то у складу са међународним уговорима.

Правна заштита проналаска у Републици Србији остварује се и путем пријаве која је поднета у иностранству, ако је то у складу са међународним уговорима. Тако поднета пријава има исто правно дејство као и национална пријава, осим ако одговарајућим међународним уговорима није другачије одређено.

Надлежни орган ближе прописује начин подношења пријаве за заштиту проналаска.

Јединство проналаска

Члан 78.

Једном пријавом може се тражити заштита само за један проналазак.

Једном пријавом за признање патента може се тражити признање патента за више проналазака само ако су ти проналасци међусобно повезани тако да остварују јединствену проналазачку замисао.

Садржина пријаве за заштиту проналаска

Члан 79.

Пријава за заштиту проналаска садржи:

- 1) захтев за признање права;

- 2) опис проналаска;
- 3) један или више патентних захтева за заштиту проналаска;
- 4) нацрт на који се позива опис и/или патентни захтеви ;
- 5) апстракт.

Захтев за признање права

Члан 80.

Захтев за признање права садржи изричито назначење да се тражи признање патента или малог патента, податке о подносиоцу пријаве, податке о проналазачу, односно напомену о изјави да проналазач не жели да буде наведен у пријави и назив проналаска који одражава техничку суштину проналаска и који не садржи комерцијалне називе.

Надлежни орган не проверава да ли подносилац пријаве има право на заштиту проналаска.

Ако подносилац пријаве није проналазач или није једини проналазач, дужан је да у пријави наведе имена свих проналазача и да поднесе изјаву о основу стицања права на подношење пријаве.

Ако проналазач не жели да његово име буде наведено у захтеву за признање права, као ни у другим исправама предвиђеним овим законом, подносилац пријаве је дужан да, достави надлежном органу писану изјаву проналазача о томе.

Проналазач може током поступка заштите, као и током целог рока трајања патента или малог патента повући своју изјаву да не жели да му име буде наведено у пријави, регистрима, као и у другим исправама предвиђеним овим законом.

Надлежни орган ближе прописује садржину захтева из става 1. овог члана, одређује прилоге који се подносе уз захтев за признање права и прописује њихову садржину.

Садржај који је забрањено наводити у пријави

Члан 81.

Пријава не сме да садржи:

- 1) наводе или слике противне закону или моралу;
- 2) наводе који омаловажавају производе или поступке било ког трећег лица или квалитет и значај пријаве или патента или малог патента тог лица, с тим да се поређење са стањем технике, само по себи, не сматра омаловажавањем;
- 3) наводе који очигледно нису значајни ни потребни.

Ако пријава садржи наводе из става 1. овог члана, надлежни орган ће их приликом објављивања изоставити.

Опис проналаска

Члан 82.

Проналазак мора бити описан потпуно и јасно, тако да га стручњак из одговарајуће области може извести.

Ако се проналазак односи на биолошки материјал и ако га није могуће извести на основу описа проналаска, сматраће се да опис проналаска испуњава услов из става 1. овог члана ако је узорак природно обновљивог биолошког материјала депонован у надлежној установи најкасније на датум подношења пријаве патента.

Надлежна установа из става 2. овог члана је установа која је одређена на основу Будимпештанског споразума о признању депозита микроорганизама ради поступка патентирања.

Опис проналаска садржи нарочито: назив проналаска, област технике на коју се проналазак односи, дефинисан технички проблем за чије се решење тражи заштита права, стање технике уколико се оно, према сазнањима подносиоца пријаве може сматрати корисним за разумевање проналаска, излагање суштине проналаска, кратак опис слика нацрта, ако их има и детаљан опис најмање једног од начина остваривања проналаска, уз навођење примера извођења и са позивом на нацрт, ако постоји.

Надлежни орган ближе прописује садржину и начин описа проналаска.

Патентни захтеви

Члан 83.

Патентним захтевима, који морају бити јасни, сажети и у потпуности подржани описом проналаска, одређује се предмет чија се заштита тражи.

Надлежни орган ближе прописује форму и садржину патентних захтева из става 1. овог члана.

Апстракт

Члан 84.

Апстракт је кратак садржај суштине проналаска, који служи искључиво за техничко информисање и не може послужити у било коју другу сврху, нарочито не за одређивање обима тражене заштите, нити код утврђивања новости проналаска применом члана 10. став 2. тачка 2) овог закона.

Надлежни орган је овлашћен да измени апстракт ако сматра да је то неопходно.

Надлежни орган ближе прописује садржину апстракта.

Нацрт

Члан 85.

Нацрт је скуп свих слика.

Надлежни орган ближе прописује изглед и карактеристике нацрта.

Садржина пријаве за заштиту проналаска потребна за признање датума подношења

Члан 86.

За признање датума подношења пријаве пријава поднета надлежном органу на тај датум мора да садржи:

- 1) назначење да се тражи признање права;

- 2) име и презиме или назив и адресу подносиоца пријаве;
- 3) опис проналаска и у случају да опис не испуњава прописане услове или позивање на претходно поднету пријаву.

Надлежни орган ближе прописује начин позивања на претходно поднету пријаву.

3. Посебне врсте пријава

Издвојена пријава

Члан 87.

Ако се једна пријава којој је признат датум подношења односи на више проналазака који нису међусобно повезани јединственом проналазачком замисли (првобитна пријава), подносилац пријаве може сам или на захтев надлежног органа да из те пријаве издвоји један или више проналазака и да за сваки од њих поднесе посебну пријаву (издвојена пријава).

Издвојена пријава се може поднети до окончања поступка испитивања првобитне пријаве.

Издвојена пријава може имати за предмет само оно што је садржано у првобитној пријави онаквој каква је поднета и тада задржава датум подношења првобитне пријаве и, ако има основа, ужива право првенства.

Такса за подношење пријаве и такса за израду извештаја о претраживању стања технике по предмету проналаска уплаћују се за сваку издвојену пријаву у року од месец дана од дана подношења пријаве, а доказ о извршеним уплатама доставља се надлежном органу.

Ако се доказ о уплатама таксе из става 4. овог члана не достави надлежном органу благовремено, надлежни орган ће пријаву одбацили закључком.

Допунска пријава патента

Члан 88.

Ако подносилац пријаве патента или носилац патента допуни или усаврши проналазак који је предмет основне пријаве или основног патента, за извршену допуну, или усавршавање, може поднети допунску пријаву која не задржава датум подношења основне пријаве.

Допунска пријава патента се може поднети на основну пријаву или на основни патент.

Одустанком од основне пријаве патента обуставља се поступак по допунској пријави. Ако се поступак по основној пријави обустави из било ког другог разлога, подносилац пријаве има право, да у року од три месеца од дана правноснажности одлуке о обустави поступка, поднесе надлежном органу захтев да допунска пријава постане основна.

На основу допунске пријаве, може се стећи допунски патент, с тим што он не може бити признат пре признања основног патента.

Ако основни патент престане да важи или решење о његовом признању буде поништено, носилац патента има право да у року од три месеца од датума престанка патента или правноснажности одговарајућег решења, поднесе надлежном органу захтев да допунски патент постане основни.

Ако постоји више допунских пријава или патената, само један од њих постаје основни, а остали се, као допунски, на захтев подносиоца пријаве или носиоца патента, који се подноси у року из става 5. овог члана, везују за основну пријаву или патент.

4. Право првенства

Услови за признање права првенства

Члан 89.

Лицу које је поднело уредну пријаву за било који облик заштите проналаска у некој држави чланици Париске уније за заштиту индустријске својине или држави чланици СТО или његовом правном следбенику, односно наследнику признаће се приликом подношења пријаве за заштиту истог проналаска у Републици Србији право првенства под условом да он то затражи од надлежног органа у року од 12 месеци од датума подношења прве уредне пријаве.

Уредном пријавом, у смислу става 1. овог члана, сматра се свака пријава којој је признат датум подношења према националном законодавству било које државе чланице Париске уније, државе чланице СТО или у складу са међународним уговорима закљученим између тих чланица, без обзира на каснију правну судбину те пријаве.

Каснија пријава која има исти предмет заштите као и првоподнета пријава у истој држави сматраће се првом пријавом за одређивање права првенства под условом да је на дан њеног подношења прва пријава повучена, да се од ње одустало или је одбачена, а да није била доступна јавности и није била основ неког права и ако раније није послужила као основ за признање права првенства.

У случају из става 3. овог члана на основу прве пријаве не може се више захтевати право првенства.

Захтев за признање права првенства

Члан 90.

Подносилац пријаве за заштиту проналаска који у Републици Србији намерава да користи право првенства раније пријаве дужан је да надлежном органу поднесе:

1) захтев за признање права првенства који садржи нарочито битне податке о првој пријави која је основ за признање права првенства (број и датум подношења пријаве, државу чланицу Париске уније или чланицу СТО у којој је или за коју је пријава поднета), најкасније до истека рока од два месеца од датума подношења пријаве у Републици Србији;

2) препис прве пријаве оверен од надлежног органа државе чланице Париске уније или чланице СТО у којој је или за коју је пријава поднета, најкасније до истека рока од три месеца од датума подношења пријаве за заштиту проналаска у Републици Србији или шеснаест месеци од најранијег датума захтеваних првенстава, зависно од тога који од наведених рокова раније истиче.

У случају када прва пријава није на српском језику и када је релевантна за одређивање патентбилности предметног проналаска надлежни орган ће

позвати подносиоца пријаве да достави превод прве пријаве на српски језик у року од два месеца од дана пријема позива.

Надлежни орган ближе прописује садржину захтева из става 1. овог члана, као и прилоге који се подносе уз захтев и прописује њихову садржину.

Захтев за признање вишеструког права првенства

Члан 91.

Подносилац пријаве може, под условима из члана 89. овог закона, захтевати признање вишеструког права првенства на основу више раније поднетих пријава у једној или више држава чланица Париске уније, држава чланица СТО или међународној организацији којој је та пријава поднета.

Када се захтева вишеструко право првенства, рокови који према овом закону теку од датума првенства рачунају се од најранијег датума вишеструког првенства.

Захтев за обнову права првенства

Члан 92.

Ако је пријава за заштиту проналаска за коју се захтева право првенства из прве пријаве поднета датума који је каснији од датума на који истиче период првенства из члана 89. став 1. овог закона, подносилац пријаве може поднети захтев за обнову права првенства.

Захтев из става 1. овог члана може се поднети у року од два месеца од датума истицања периода првенства, а пре истека рока у коме су завршене све техничке припреме за објаву касније пријаве.

Надлежни орган ће решењем усвојити захтев за обнову права првенства, под условом да подносилац:

- 1) наведе оправдане разлоге и достави доказе због којих је пропуштен рок у коме се признаје право првенства упркос дужној пажњи коју су захтевале околности;
- 2) плати прописану таксу и достави надлежном органу доказ о плаћеној прописаној такси.

Захтев за обнову права првенства поднет након протеча рока из става 2. овог члана надлежни орган ће одбацити закључком.

Ако подносилац захтева за обнову права првенства не достави доказ о плаћеној прописаној такси из става 3. тачке 2) овог члана, надлежни орган ће га писаним путем позвати да достави наведени доказ у року који је наведен у том позиву.

Ако доказ о плаћеној прописаној такси не буде достављен у року из става 5. овог члана, надлежни орган ће захтев за обнову права првенства одбацити закључком.

Ако надлежни орган утврди да захтев за обнову права првенства треба одбити у целости или делимично, претходно ће обавестити подносиоца о разлозима за одбијање захтева за обнову права првенства и позваће га да се у року од два месеца од дана пријема позива изјасни о тим разлозима.

Ако се подносилац захтева не изјасни о разлозима за одбијање захтева за обнову права првенства у року из става 7. овог члана или се изјасни а надлежни орган и даље сматра да се право првенства не може обновити,

надлежни орган ће решењем одбити захтев за обнову права првенства у целости или делимично.

Надлежни орган ближе прописује садржину захтева из става 1. овог члана, врсту прилога који се подносе уз захтев, као и њихову садржину.

Захтев за исправљање или допуну захтева за признање права првенства

Члан 93.

Подносилац пријаве за заштиту проналаска може поднети захтев за исправљање или допуну захтева за признање права првенства у року од 16 месеци од датума права првенства или, ако би исправљање или допуна проузроковала промену датума права првенства, у року од 16 месеци од тако промењеног датума првенства, с тим што је важећи онај рок од 16 месеци који истиче раније и то под условом да је такав захтев поднет у року од четири месеца од датума подношења пријаве за заштиту проналаска.

Уз захтев из става 1. овог члана подносилац захтева је дужан да плати прописану таксу и да достави надлежном органу доказ о плаћеној прописаној такси.

Захтев за исправљање или допуну захтева за признање права првенства поднет након истека рока из става 1. овог члана надлежни орган ће одбацити закључком.

Ако подносилац захтева за исправљање или допуну захтева за признање права првенства не достави доказ о плаћеној прописаној такси из става 2. овог члана, надлежни орган ће га писаним путем позвати да достави наведени доказ и одредити рок у коме је дужан да достави доказ.

Ако доказ о плаћеној прописаној такси не буде достављен у року из става 4. овог члана, надлежни орган ће захтев за исправљање или допуну захтева за признање права првенства одбацити закључком.

Надлежни орган претходно обавештава подносиоца о разлозима због којих захтев за исправљање или допуну захтева за признање права првенства намерава да одбије у целости или делимично и позива га да се у року од два месеца од дана пријема позива изјасни о тим разлозима.

Ако се подносилац захтева у року из става 6. овог члана не изјасни о разлозима за одбијање захтева за исправљање или допуну захтева за признање права првенства или се изјасни а надлежни орган и даље сматра да се право првенства не може исправити или допунити, надлежни орган ће решењем одбити захтев за исправљање или допуну захтева за признање права првенства у целости или делимично.

Ако је ради исправке или допуне захтева за признање права првенства промењен датум права првенства које се захтева, рокови се рачунају од промењеног датума права првенства.

Надлежни орган ближе прописује садржину захтева, услове и поступак из става 1. овог члана, као и прилоге који се подносе уз захтев и прописује њихову садржину.

Изузеци од подношења захтева за исправљање или допуну захтева за признање права првенства

Члан 94.

Захтев из члана 93. став 1. овог закона не може се поднети у следећим случајевима:

- 1) након што је подносилац пријаве за заштиту проналаска поднео захтев за ранију објаву пријаве патента, осим ако је такав захтев за објаву повучен пре завршетка техничких припрема за објаву пријаве;
- 2) ако је поднет захтев за испитивање по хитном поступку.

Карактеристике проналаска на које се односи захтев за признање права првенства

Члан 95.

Захтев за признање једног или вишеструког права првенства може се односити само на оне карактеристике проналаска које су описане у било ком делу пријаве, односно пријава чије се право првенства захтева.

Ако се одређене карактеристике проналаска за које се захтева првенство не налазе у патентним захтевима изнетим у ранијој пријави, услов за признавање права првенства је да се те карактеристике могу утврдити из свих саставних делова пријаве.

Дејство права првенства

Члан 96.

Дејство права првенства је у томе да се датум првенства сматра као датум подношења пријаве за заштиту проналаска у вези са применом члана 10. став 2. и члана 3. став 5. овог закона.

5. Поступак испитивања пријаве

Признање датума подношења пријаве

Члан 97.

По пријему пријаве, надлежни орган испитује да ли су испуњени услови из члана 86. овог закона за признање датума подношења пријаве.

Ако утврди да нису испуњени услови из члана 86. овог закона, надлежни орган ће позвати подносиоца пријаве да у року од два месеца од датума пријема обавештења отклони уочене недостатке, уз упозорење о правним последицама пропуштања.

Ако подносилац пријаве отклони недостатке у року из става 2. овог члана, надлежни орган закључком признаје као датум подношења пријаве онај датум кад је подносилац пријаве отклонио уочене недостатке.

Ако пријава садржи позив на нацрт који није садржан у пријави, надлежни орган позива подносиоца пријаве да достави нацрт у року од два месеца. Ако подносилац достави нацрт у прописаном року, датумом подношења пријаве сматраће се датум пријема нацрта. Уколико нацрт не буде достављен, сматраће се да се подносилац на нацрт није ни позвао.

Пријава којој је признат датум подношења, уписује се у Регистар пријава патената или Регистар пријава малих патената.

Ако подносилац пријаве не отклони недостатке у року из става 2. овог члана, надлежни орган ће пријаву одбацити закључком, против кога се може изјавити жалба Влади у року од 15 дана од дана његовог пријема.

Решење Владе по жалби је коначно и против њега се може покренути управни спор у року од 30 дана од дана пријема решења Владе.

Издавање Уверења о праву првенства

Члан 98.

На захтев подносиоца пријаве надлежни орган издаје уверење о праву првенства.

Захтев за издавање уверења о праву првенства садржи нарочито: податке о подносиоцу захтева, број пријаве за коју се захтева издавање уверења о праву првенства и доказ о уплати таксе за уверење.

Уверење о праву првенства садржи нарочито: податке о подносиоцу пријаве, број пријаве и потврда да су подаци у уверењу о праву првенства истоветни подацима у пријави.

Надлежни орган ближе прописује садржину захтева из става 2. овог члана и садржину уверења о праву првенства из става 3. овог члана.

Формално испитивање пријаве

Члан 99.

После признања датума подношења пријаве, надлежни орган испитује да ли је:

- 1) плаћена такса за подношење пријаве и достављен доказ о уплати прописне таксе;
- 2) достављено уредно пуномоћје заступника или изјава о заједничком представнику, у одговарајућем случају;
- 3) у пријави назначен проналазач, односно да ли постоји његова изјава да не жели да буде наведен у пријави;
- 4) поднет уредан захтев за признање права првенства;
- 5) достављена изјава о основу стицања права на подношење пријаве;
- 6) ако је подносилац пријаве страном лице, пријава поднета у смислу члана 5. овог закона;
- 7) садржај пријаве у складу са чланом 79. овог закона;
- 8) задовољена форма списка у пријави;
- 9) нацрт сачињен у смислу члана 85. овог закона;
- 10) апстракт сачињен у смислу члана 84. овог закона;
- 11) испуњен услов из члана 81. овог закона.

Ако се испитивањем из става 1. овог члана утврди да пријава није састављена у складу с одредбом става 1. овог члана, надлежни орган, уз навођење разлога, позива подносиоца пријаве да у року који не може бити краћи од два месеца нити дужи од три месеца отклони недостатке.

На образложени захтев подносиоца пријаве, надлежни орган може продужити рок из става 2. овог члана за време које сматра оправданим, али не дуже од три месеца.

Ако подносилац пријаве не отклони недостатке из става 2. овог члана, надлежни орган ће пријаву одбацити закључком, против кога се може изјавити жалба Влади у року од 15 дана од дана његовог пријема.

Решење Владе по жалби је коначно и против њега се може покренути управни спор у року од 30 дана од дана пријема решења Владе.

Надлежни орган ближе прописује форму списка у пријави из става 1. тачке 8) овог члана.

Извештај о претраживању

Члан 100.

Ако пријава патента испуњава услове из члана 99. став 1. овог закона, надлежни орган позива подносиоца пријаве патента да у року од месец дана од дана пријема позива поднесе захтев за израду извештаја о претраживању стања технике по предмету проналаска (у даљем тексту: извештај о претраживању) и да плати таксу за израду извештаја о претраживању.

Подносилац пријаве може поднети захтев за израду извештаја о претраживању и пре пријема позива из става 1. овог члана.

По пријему захтева за израду извештаја о претраживању и доказа о плаћеној такси надлежни орган ће на основу патентних захтева, а имајући у виду садржај описа и нацрта израдити извештај о претраживању и доставити га подносиоцу пријаве патента.

Ако надлежни орган утврди да пријава патента није у складу са овим законом тако да није могуће у погледу свих или неких предмета патентних захтева израдити потпун извештај о претраживању, то констатује у изјави или, уколико је то делимично изводљиво, израђује извештај о претраживању само за један део пријаве или делимични извештај.

Делимични извештај о претраживању се израђује и када пријава патента не испуњава услове јединства проналаска.

Изјава или делимични извештај из става 4. овог члана важе у даљем поступку као извештај о претраживању.

Надлежни орган ће уз објаву пријаве патента објавити и извештај о претраживању. Ако извештај о претраживању није могуће објавити у исто време кад и пријаву патента, биће накнадно објављен.

Ако подносилац пријаве у прописаном року не поднесе захтев и не достави доказ о плаћеној такси за израду извештаја о претраживању из става 1. овог члана, надлежни орган ће пријаву патента одбацити закључком.

Захтев из става 1. овог члана не може се повући.

Надлежни орган ближе прописује садржину захтева за израду извештаја о претраживању и садржину извештаја о претраживању.

Измене пријаве проналаска у току поступка

Члан 101.

Пријава којој је признат датум подношења не може бити накнадно измењена променом, односно проширењем предмета чија се заштита тражи.

Измене и допуне података садржаних у пријави које не проширују предмет пријаве могу се вршити до доношења решења по пријави патента.

Пре пријема извештаја о претраживању подносилац пријаве не може да мења опис, патентне захтеве и нацрт пријаве, а по пријему извештаја о претраживању, подносилац пријаве може сам да измени опис, патентне захтеве и нацрт.

Измењени патентни захтеви не могу да се односе на елементе пријаве за које није урађен извештај о претраживању и који нису у вези са проналаском или групом проналазака који чине јединствену проналазачку замисао, а за које је првобитно тражена заштита.

Објава пријаве патента

Члан 102.

Пријава патента се објављује што је пре могуће у службеном гласилу и то:

1) након истека рока од 18 месеци, рачунајући од датума подношења, а ако је затражено право првенства, рачунајући од датума тог првенства или

2) на захтев подносиоца пријаве, пријава патента може се објавити и раније, али не пре истека рока од три месеца од датума подношења.

Пријава патента се објављује истовремено када се издаје и патентни спис, уколико одлука о признању патента ступи на снагу пре истека рока наведеног у ставу 1. тачка 1) овог члана.

Надлежни орган ближе прописује садржину објаве пријаве патента.

Захтев за суштинско испитивање пријаве патента

Члан 103.

Захтев за суштинско испитивање пријаве патента подносилац пријаве може поднети најкасније у року од шест месеци од дана достављања извештаја о претраживању.

У случају пропуштања рока из става 1. овог члана, подносилац пријаве може поднети захтев за суштинско испитивање пријаве патента у накнадном року од 30 дана од дана пријема обавештења о протеклу рока.

Сматра се да је захтев из става 1. овог члана поднет када је плаћена такса за суштинско испитивање и достављен доказ о извршеној уплати.

Захтев из става 1. овог члана не може се повући.

Ако подносилац пријаве у прописаном року не поднесе захтев из става 1. овог члана, надлежни орган ће пријаву патента одбацити закључком.

Суштинско испитивање

Члан 104.

У поступку суштинског испитивања пријаве патента, надлежни орган испитује да ли је предмет заштите:

- 1) проналазак у смислу чл. 7. и 8. овог закона;
- 2) проналазак који се у смислу члана 9. овог закона не може заштитити патентом;
- 3) проналазак у складу са чланом 78. овог закона о јединству проналаска;
- 4) описан јасно и потпуно, у смислу чл. 82. овог закона, као и да ли испуњава прописане услове у смислу чл. 83. и 85. овог закона;
- 5) техничко решење одређеног проблема, да ли је нов, у смислу чл. 10. и 11. овог закона, да ли има инвентивни ниво у смислу члана 12. овог закона и да ли је индустријски применљив у смислу члана 13. овог закона;
- 6) у складу са овим законом у погледу права првенства.

Суштинско испитивање пријаве патента спроводи се у границама постављених патентних захтева.

У поступку суштинског испитивања не испитује се корисност проналаска.

Подносилац пријаве, који је за исти проналазак поднео пријаву и у другој држави, може надлежном органу доставити превод саопштења добијених у тој држави.

Ако надлежни орган утврди да предмет пријаве не испуњава услове из става 1. овог члана, обавештава подносиоца пријаве о резултатима испитивања и позива га, онолико пута колико је то неопходно, да отклони констатоване недостатке у року који не може бити краћи од два месеца нити дужи од три месеца.

Обавештење о резултатима испитивања из става 5. овог члана нарочито садржи образложење које обухвата све разлоге због којих се патент не може признати.

Након пријема првог резултата испитивања из става 5. овог члана подносилац пријаве може само једном да измени опис, патентне захтеве и нацрт, уколико се измена подноси истовремено са одговором подносиоца пријаве на резултат испитивања. Све даље измене се могу вршити само уз сагласност надлежног органа.

На образложени захтев подносиоца пријаве, надлежни орган ће продужити рок из става 5. овог члана за време које сматра оправданим, али не дуже од три месеца.

Испитивање по хитном поступку

Члан 105.

Пријава патента се може решавати по хитном поступку у случају судског спора или покренутог инспекцијског надзора или царинског поступка, на захтев суда или надлежног органа тржишне инспекције или царинског органа.

У случају судског спора због повреде права из објављене пријаве подносилац пријаве може поднети захтев за решавање пријаве патента по хитном поступку уз који доставља:

1) захтев за суштинско испитивање пријаве патента са доказом о уплаћеној такси за суштинско испитивање, ако захтев није раније поднет и

2) доказ да је судски поступак због повреде права из објављене пријаве прекинут до правноснажности одлуке надлежног органа по пријави.

Примедбе трећих лица

Члан 106.

У поступку пред надлежним органом, после објаве пријаве патента, свако треће лице може да достави надлежном органу своје примедбе у погледу патентбилности проналаска на који се односи пријава.

Лице из става 1. овог члана, је дужно да своје примедбе достави у писаној форми и да образложи разлоге због којих сматра да се патент не може признати, а надлежни орган може да узме у обзир све дате примедбе.

Лице из става 1. овог члана неће се сматрати странком у поступку.

Решење о признању патента

Члан 107.

Ако надлежни орган, на основу спроведеног поступка суштинског испитивања пријаве патента, утврди да су испуњени сви услови за признање патента предвиђени овим законом, доставиће подносиоцу пријаве предлог коначног текста патентних захтева који намерава да усвоји, са којим подносилац пријаве треба да се сагласи у року од 30 дана.

Ако подносилац пријаве у року из става 1. овог члана не достави писану изјаву да је сагласан са текстом и бројем патентних захтева, надлежни орган доноси решење о признању патента према коначном тексту патентних захтева који је достављен на сагласност.

Ако подносилац пријаве изјави да није сагласан са текстом патентних захтева из става 1. овог члана, дужан је да наведе разлоге због којих тај текст не прихвата и да достави текст измењених патентних захтева.

Ако надлежни орган прихвати разлоге или текст измењених патентних захтева из става 3. овог члана, доноси решење о признању патента, а ако их не прихвати, о томе ће, уз навођење разлога, обавестити подносиоца пријаве и донети решење о признању патента према коначном тексту патентних захтева који је достављен на сагласност.

Решење о признању патента надлежни орган доноси под условом да су достављени докази о извршеним уплатама таксе за исправу о признатом праву, трошкова објаве података о признатом праву и трошкова штампања патентног списка.

Уколико подносилац пријаве не плати таксе и трошкове из става 5. овог члана у року који је за то одређен и не достави надлежном органу доказе о извршеним уплатама, надлежни орган ће пријаву одбацити закључком.

Решење о одбијању захтева за признање патента

Члан 108.

Ако на основу спроведеног поступка суштинског испитивања у складу са чланом 104. овог закона надлежни орган утврди да нису испуњени сви прописани услови за признање патента или да уочени недостаци нису отклоњени, донеће решење о одбијању захтева за признање патента.

Упис признатог права

Члан 109.

Прописани подаци о признатом праву уписују се у одговарајући регистар.

Исправа о признатом праву

Члан 110.

По извршеном упису прописаних података о признатом праву из члана 109. овог закона у одговарајући регистар, носиоцу патента или малог патента се издаје исправа о признатом праву, која нарочито садржи: регистарски број патента или малог патента; податке о носиоцу патента или малог патента; податке о проналазачу; назив проналаска и датум издавања исправе.

За издавање исправе о признатом праву плаћа се прописана такса.

Надлежни орган ближе прописује садржину исправе о признатом праву из става 1. овог члана.

Објава признатог права

Члан 111.

Признато право уписано у одговарајући регистар објављује се у службеном гласилу.

Решење о признању патента или малог патента има правно дејство од датума објаве признатог права.

У службеном гласилу објављују се нарочито следећи подаци: регистарски број патента или малог патента, датум подношења пријаве; датум објављивања пријаве патента; подаци о носиоцу права; подаци о проналазачу и назив проналаска.

За објаву признатог права се плаћају прописани трошкови.

Надлежни орган ближе прописује податке из става 3. овог члана који се објављују у службеном гласилу.

Патентни спис

Члан 112.

Носиоцу права се после објаве признатог права у службеном гласилу, издаје патентни спис који нарочито садржи; регистарски број патента или малог патента; датум објаве података о признатом праву; податке о носиоцу права; податке о проналазачу и назив проналаска.

За штампање патентног списка плаћају се прописани трошкови.

Надлежни орган ближе прописује садржину патентног списка из става 1. овог члана.

XI. СЕРТИФИКАТ О ДОДАТНОЈ ЗАШТИТИ

Стављање у промет лека за људе или животиње и производа за заштиту биља

Члан 113.

Сваки производ заштићен патентом на територији Републике Србије чије стављање у промет као лека за људе или животиње или као средства за заштиту биља подлеже обавези добијања дозволе од стране органа надлежног за стављање у промет производа на територији Републике Србије, може, под условима предвиђеним овим законом, да буде предмет заштите сертификатом.

У смислу заштите сертификатом производ је активни састојак или мешавина активних састојака лека или активна супстанца из члана 2. став 1. тачка 24) овог закона или мешавина активних супстанци средстава за заштиту биља.

Предмет и правно дејство заштите

Члан 114.

У оквиру заштите признате основним патентом, заштита призната сертификатом односи се само на производ обухваћен дозволом за стављање у промет лека за људе или животиње или средства за заштиту биља (у даљем тексту: дозвола) и на сваку примену лека за људе или животиње или средства за заштиту биља за које је дозвола издата пре истека рока трајања сертификата.

У складу са одредбом става 1. овог члана сертификат даје иста права као и основни патент и подлеже истим ограничењима и истим обавезама.

Субјекти заштите

Члан 115.

Сертификат се признаје носиоцу основног патента или његовом правном следбенику.

Носиоцу више од једног патента за исти производ може се признати само један сертификат за тај производ. Када се два или више захтева за признање сертификата односе на исти производ и потичу од два или више носилаца различитих патената, по један сертификат признаје се сваком од тих носилаца.

Услови за признање сертификата

Члан 116.

Сертификат се признаје на основу поднетог захтева, ако су на дан његовог подношења испуњени следећи услови:

- 1) да је основни патент којим је производ заштићен на снази;
- 2) да је у складу са посебним прописима издата важећа дозвола за стављање у промет лека за људе или животиње или средства за заштиту биља и да је на снази;

- 3) да производ већ није био предмет заштите сертификатом;
- 4) да је дозвола из тачке 2) овог члана прва дозвола за стављање у промет лека за људе или животиње или средства за заштиту биља;
- 5) да је прва дозвола издата после 1. јануара 2005. године.

Рок за подношење захтева за признање сертификата

Члан 117.

Захтев за признање сертификата подноси се надлежном органу у року од шест месеци од датума издавања дозволе из члана 116. тачка 2) овог закона.

Ако је дозвола из става 1. овог члана издата пре признања основног патента, захтев за признање сертификата се подноси у року од шест месеци од датума објаве података о признању патента из члана 111. овог закона.

Захтев за признање сертификата

Члан 118.

Захтев за признање сертификата нарочито садржи:

- 1) податке о подносиоцу захтева: име, презиме и адреса ако је у питању физичко лице или назив и седиште ако је у питању правно лице;
- 2) податке о заступнику, уколико је именован;
- 3) број признатог основног патента и назив проналаска;
- 4) број и датум прве дозволе за стављање производа у промет или уколико то није прва дозвола за стављање у промет број и датум те дозволе.

Уз захтев за признање сертификата подноси се:

- 1) дозвола за стављање производа у промет издата од стране органа надлежног за стављање у промет производа на територији Републике Србије;
- 2) доказ о уплаћеној прописаној такси.

Ако дозвола из става 2. тачка 1) овог члана није прва дозвола за стављање производа у промет, уз захтев за признање сертификата подносе се докази који садрже податке на основу којих се може утврдити врста производа и начин вођења поступка, као и копија обавештења о објави података о дозволи.

Подаци о захтеву за признање сертификата уписују се у Регистар патената надлежног органа и објављују у службеном гласилу у року од шест месеци од датума подношења захтева.

Надлежни орган ближе прописује податке о захтеву за признање сертификата који се уписују у Регистар патената и објављују.

Поступак по захтеву за признање сертификата

Члан 119.

У поступку одлучивања о захтеву за признање сертификата надлежни орган утврђује следеће:

- 1) да ли је захтев поднет у року прописаном чланом 117. овог закона;

2) да ли је захтев поднет у прописаној форми и да ли садржи све податке и прилоге прописане чланом 118. став 1, 2. и 3. овог закона;

3) да ли је основни патент био важећи у време подношења захтева за признање сертификата.

Ако захтев за признање сертификата не испуњава све услове из става 1. овог члана, надлежни орган ће позвати подносиоца захтева да у року од 30 дана од дана пријема позива отклони недостатке наведене у позиву.

Ако подносилац захтева у прописаном року не отклони недостатке наведене у позиву надлежни орган ће захтев за признање сертификата закључком одбацити.

Ако захтев за признање сертификата испуњава услове из става 1. овог члана надлежни орган утврђује следеће:

1) да ли су на дан подношења захтева испуњени сви услови за признање сертификата прописани чланом 116. овог закона;

2) да ли је производ за који се тражи сертификат заштићен признатим патентом;

3) да ли је дозвола за стављање производа у промет издата на прописан начин.

Ако надлежни орган утврди да су испуњени сви услови прописани ставом 4. овог члана донеће решење о признању сертификата којим се одређује трајање сертификата.

Ако надлежни орган утврди да нису испуњени сви услови из става 4. овог члана решењем ће одбити захтев за признање сертификата.

Решење о признању сертификата

Члан 120.

Решење о признању сертификата садржи следеће податке:

- 1) назив и адресу подносиоца захтева;
- 2) број основног патента;
- 3) назив проналаска;
- 4) број и датум дозволе за стављање производа у промет и назив производа наведеног у дозволи;
- 5) број и датум прве дозволе за стављање производа у промет, када је то према одредбама члана 118. став 1. тачка 4) овог закона потребно;
- 6) време трајања сертификата.

Објава

Члан 121.

Надлежни орган у службеном гласилу објављује податке о признатом сертификату, о одбијању захтева за признање сертификата, као и о престанку важења сертификата.

Надлежни орган ближе прописује садржину података из става 1. овог члана.

Упис у регистар

Члан 122.

Подаци који се односе на поступак за признање сертификата, као и време трајања заштите по признатом сертификату уписују се у Регистар патената надлежног органа.

Надлежни орган ближе прописује податке из става 1. овог члана који се уписују у Регистар.

Трајање заштите

Члан 123.

Сертификат почиње да важи одмах након истека законског рока трајања основног патента. Заштита по признатом сертификату траје временски период који је једнак временском периоду који протекне од датума подношења пријаве основног патента до дана издавања прве дозволе за стављање у промет производа, умањен за пет година.

Трајање сертификата из става 1. овог члана не може да буде дуже од пет година од дана почетка његовог важења.

Одржавање важења сертификата

Члан 124.

За одржавање важења сертификата плаћа се прописана годишња такса, која доспева за плаћање на почетку сваке године важења сертификата.

Престанак важења сертификата

Члан 125.

Сертификат престаје да важи:

- 1) истеком временског периода из члана 123. овог закона;
- 2) ако се носилац одрекне сертификата, сертификат престаје да важи наредног дана од дана достављања надлежном органу писане изјаве о одрицању;
- 3) ако годишња такса из члана 124. овог закона није благовремено плаћена и није достављен доказ о извршеној уплати ;
- 4) ако производ за који је признат сертификат више не може бити у промету због престанка важења дозволе из било ког разлога.

Надлежни орган одлучује о престанку сертификата на сопствену иницијативу или на захтев сваког лица.

Сходна примена одредаба поступка за стицање и престанак права

Члан 126.

На поступак у вези са признањем и престанком сертификата сходно се примењују одредбе овог закона о поступку за стицање и престанак права, ако овим законом није друкчије одређено.

Оглашавање ништавим решења о признању сертификата о додатној заштити

Члан 127.

Решење о признању сертификата о додатној заштити огласиће се ништавим:

- 1) ако је признат противно условима прописаним овим законом;
- 2) ако је патент који обухвата предмет заштите сертификата престао да важи у смислу чл. 41, 42. и 43. овог закона;
- 3) ако је патент који обухвата предмет заштите сертификата оглашен ништавим у потпуности или делимично, због чега производ за који је сертификат издат више није обухваћен патентним захтевима или ако након престанка патента постоје разлози који би такав поништај оправдали.

На оглашавање ништавим сертификата о додатној заштити сходно се примењују одредбе овог закона које се односе на поступак по предлогу за оглашавање ништавим решења о признању патента.

XII. ОГЛАШАВАЊЕ НИШТАВИМ

1. Оглашавање ништавим решења о признању права

Разлози за оглашавање ништавим

Члан 128.

Надлежни орган може у свако доба огласити ништавим решење о признању патента или малог патента делимично или у целини, на предлог сваког лица ако утврди да:

- 1) предмет заштите није проналазак у смислу чл. 7. и 8. овог закона;
- 2) проналазак припада категорији проналазака који су изузети из заштите у смислу члана 9. овог закона;
- 3) проналазак на дан подношења пријаве патента или на дан признатог права првенства, није био нов у смислу чл. 10. и 11. овог закона или није имао инвентивни ниво у смислу члана 12. овог закона или проналазак није индустријски примењив у смислу члана 13. овог закона;
- 4) проналазак није описан потпуно и јасно у смислу члана 82. овог закона;
- 5) је признат шири обим права од обима који је могао бити подржан пријавом проналаска на дан подношења пријаве или на дан од ког је признато право првенства пријаве или ако је право признато за издвојену пријаву чији је садржај шири од садржаја првобитне пријаве, како је поднета.

Предлог за оглашавање ништавим решења о признању права

Члан 129.

Поступак за оглашавање ништавим решења о признању патента или малог патента покреће се подношењем писаног предлога надлежном органу.

Предлог из става 1. овог члана садржи нарочито: податке о подносиоцу предлога; податке о носиоцу права; назначење да се тражи оглашавање решења ништавим; број решења и регистарски број патента или малог патента;

разлоге због којих се предлаже оглашавање ништавим и одговарајуће доказе, као и доказ о уплати прописане таксе.

Поступак по поднетом предлогу за оглашавање ништавим решења о признању права

Члан 130.

Предлог за оглашавање ништавим решења о признању патента или малог патента је уредан ако садржи податке из члана 129. овог закона.

Ако предлог за оглашавање ништавим решења о признању патента или малог патента није уредан, надлежни орган ће писаним путем уз навођење разлога позвати подносиоца предлога да га уреди у року од 30 дана од дана пријема позива.

На образложени захтев подносиоца предлога, уз који се доставља доказ о уплати прописане таксе, надлежни орган ће продужити рок из става 2. овог члана за време које сматра примереним.

Ако подносилац предлога у остављеном року не поступи по позиву, надлежни орган ће предлог за оглашавање ништавим решења о признању патента или малог патента закључком одбацити.

Надлежни орган ће уредан предлог с приложеним доказима доставити носиоцу права и позвати га да у року од 30 дана од дана пријема позива достави свој одговор.

У току поступка за оглашавање ништавим решења о признању права, надлежни орган позива странке, онолико пута колико је потребно, да у року из става 5. овог члана доставе своје примедбе на поднеске друге стране.

У току поступка за оглашавање ништавим решења о признању права, надлежни орган одржава усмену расправу ако оцени да је њено одржавање нужно за утврђивање чињеница битних за доношење одлуке по предлогу.

Ако надлежни орган, на основу спроведеног поступка за оглашавање ништавим решења о признању патента или малог патента утврди да су разлози за оглашавање ништавим из члана 128. овог закона испуњени и да патент или мали патент не може да остане на снази ни у измењеном облику, доноси решење којим оглашава ништавим решење о признању патента или малог патента у целини.

Ако надлежни орган, на основу спроведеног поступка за оглашавање ништавим решења о признању патента или малог патента утврди да разлози за оглашавање ништавим из члана 128. овог закона нису испуњени доноси решење којим се предлог за оглашавање ништавим патента или малог патента одбија.

Ако надлежни орган утврди да има основа да патент или мали патент остане на снази у измењеном облику може позвати носиоца права да у року из става 5. овог члана достави патентне захтеве у измењеном облику. Уколико носилац права достави патентне захтеве у измењеном облику надлежни орган ће их доставити подносиоцу предлога.

Уколико носилац права не достави патентне захтеве у измењеном облику надлежни орган ће обавестити странке у поступку о тексту патентних захтева са којим намерава да одржи патент или мали патент у важности у измењеном облику и позиваће их да поднесу образложене примедбе у року од 30 дана од пријема обавештења.

Ако су странке сагласне са текстом патентних захтева којим надлежни орган намерава да одржи патент или мали патент у важности у измењеном облику или нису доставиле образложене примедбе у року из става 11. овог члана, надлежни орган доноси решење о делимичном оглашавању ништавим патента или малог патента, којим се патент или мали патент одржава у важности у измењеном облику, према тексту патентних захтева који је достављен странкама на сагласност.

Ако носилац права изјави да није сагласан са текстом патентних захтева из става 11. овог члана, дужан је да наведе разлоге због којих исти не прихвата и да надлежном органу достави текст патентних захтева у измењеном облику.

Ако надлежни орган прихвати текст патентних захтева у измењеном облику, доноси решење о делимичном оглашавању ништавим патента или малог патента, којим се патент или мали патент одржава у важности у измењеном облику, према тексту патентних захтева које је доставио носилац права.

Ако надлежни орган не прихвати текст патентних захтева у измењеном облику, доноси решење о делимичном оглашавању ништавим патента или малог патента, којим се патент или мали патент одржава у важности у измењеном облику, према тексту патентних захтева који је достављен странкама на сагласност.

Решење о делимичном оглашавању ништавим патента или малог патента из става 12, 14. и 15. овог члана, надлежни орган доноси под условом да су плаћени прописани трошкови објаве прописаних података из решења о делимичном оглашавању ништавим патента или малог патента и трошкови штампања патентног списка у измењеном облику.

Уколико носилац права не плати трошкове из става 16. овог члана у остављеном року од пријема позива за плаћање трошкова и не достави, у истом року, надлежном органу доказе о извршеним уплатама, патент или мали патент се оглашава ништавим у целини, о чему надлежни орган доноси решење које је коначно и против њега се може покренути управни спор.

Решење о оглашавању ништавим патента или малог патента у целини или делимично нема дејство на судске одлуке у вези са утврђивањем повреде права које су у моменту доношења тог решења биле правноснажне, као и на закључене уговоре о преносу права, односно о уступању лиценце, ако су и у мери у којој су ти уговори извршени, под условом да је тужилац, односно носилац патента или малог патента био савестан.

Објава и издавање патентног списка у измењеном облику

Члан 131.

Надлежни орган ће у року од три месеца од дана правноснажности одлуке о поништају објавити податке о поништеном праву у службеном гласилу.

Ако је патент или мали патент одржан у важности као измењен, у складу са одредбама члана 130. овог закона, надлежни орган објављује нови патентни спис, што је пре могуће, после објављивања одлуке донете у поступку оглашавања ништавим.

Одредбе члана 112. овог закона се примењују на одговарајући начин на објаву новог патентног списка патента или малог патента који је одржан у важности у измењеном облику.

Надлежни орган ближе прописује садржину података из става 1. овог члана.

XIII. ГРАЂАНСКО-ПРАВНА ЗАШТИТА ПРАВА

1. Тужба због повреде права

Право на тужбу

Члан 132.

Носилац права или стицалац искључиве лиценце имају право на тужбу против сваког лица које повреди њихово право неовлашћеним предузимањем било које радње из чл. 14. и 15. овог закона.

Подносилац пријаве или стицалац искључиве лиценце на пријави има право на тужбу након објаве пријаве патента.

Ако су више лица носиоци права или носиоци права из објављене пријаве патента на истом проналаску сваки од њих је овлашћен да у своје име и за свој рачун захтева грађанско-правну заштиту.

Тужбени захтеви

Члан 133.

Тужбом се може захтевати:

- 1) утврђење постојања повреде права;
- 2) забрана радњи којима се повређује право;
- 3) накнада штете због повреде права;
- 4) објављивање пресуде о трошку туженог;
- 5) одузимање или уништење, без било какве накнаде, производа који су настали или стечени повредом права;
- 6) одузимање или уништење, без било какве накнаде, материјала и предмета (прибор, алат) који су претежно употребљени у стварању производа којима се повређује право;
- 7) давање података о трећим лицима која су учествовала у повреди права.

Уколико је повреда права учињена намерно или крајњом непажњом, тужилац може, уместо накнаде штете из става 1. тачка 3) овог члана, да захтева накнаду до троструког износа уобичајене лиценцне накнаде за коришћење проналаска.

Суд ће, у границама тужбеног захтева из става 1. тачка 4) овог члана, одлучити у којем ће средству јавног саопштавања бити објављена пресуда. Ако суд одлучи да се објави само део пресуде одредиће, у границама тужбеног захтева, да се објави изрека и према потреби онај део пресуде из којег је видљиво о каквој се повреди ради и ко је извршио повреду.

При разматрању захтева из става 1. тач. 5) и 6) овог члана, суд узима у обзир сразмеру између озбиљности повреде и тражених мера, као и интерес трећих лица.

Подносилац пријаве има право на накнаду штете од датума објаве.

На питања у вези са накнадом штете нанете повредом права, која нису уређена овим законом, примењују се одговарајуће одредбе закона којим се уређују облигациони односи.

Привремене мере

Члан 134.

На захтев лица које учини вероватним да је његово право из објављене пријаве или признато право повређено или да ће бити повређено, суд може, до правноснажности пресуде, одредити привремену меру:

- 1) одузимања или искључења из промета производа насталих или стечених повредом права;
- 2) одузимања или искључења из промета предмета (прибор, алат) претежно употребљених у стварању производа којима се повређује право;
- 3) забране настављања започетих радњи којима се повређује право.

Предлог за одређивање привремене мере може се поднети и пре подношења тужбе, под условом да се тужба поднесе у року од 30 дана од дана доношења решења о одређивању привремене мере.

Ако постоји опасност од настанка ненадокнадиве штете или ако је очигледно да постоји опасност од уништења доказа, суд може одредити привремену меру без претходног изјашњења туженог, с тим да тужени о томе мора бити обавештен без одлагања, а најдоцније у року од пет дана од дана спровођења привремене мере.

Суд може наложити подносиоцу предлога да достави додатне доказе о извршеној повреди права или о постојању очигледне опасности да ће право бити повређено.

Жалба против решења којим је суд одредио привремену меру из става 1. овог члана не одлаже извршење решења.

На питања у вези са одређивањем привремених мера, која нису уређена овим законом, примењују се одговарајуће одредбе закона којим се уређује извршни поступак.

Средства обезбеђења

Члан 135.

На захтев лица против кога је покренут поступак због повреде права или поступак за одређивање привремене мере, суд може одредити да тужилац или лице које је поднело предлог за одређивање привремене мере положи одговарајући новчани износ као средство обезбеђења за случај неоснованости захтева.

Обезбеђење доказа

Члан 136.

На предлог лица које учини вероватним да је његово право из објављене пријаве или признато право повређено или да ће бити повређено, суд може одредити обезбеђење доказа.

Обезбеђењем доказа у смислу става 1. овог члана сматра се преглед просторија, књига, докумената, база података, као и заплена ствари и испитивање сведока и вештака.

Суд може одредити обезбеђење доказа и без претходног обавештења или саслушања лица од којег се докази прикупљају ако предлагач учини вероватним да прети опасност да ће докази бити уништени или опасност од настанка ненадокнадиве штете.

Ако је обезбеђење доказа одређено на начин прописан ставом 3. овог члана лицу од кога се докази прикупљају, судско решење о обезбеђењу доказа биће уручено у тренутку прикупљања доказа, а одсутном лицу, чим то постане могуће.

Обезбеђење доказа може се тражити и пре подношења тужбе, под условом да се тужба поднесе у року од 30 дана од дана доношења решења којим се одређује обезбеђење доказа.

На питања у вези са обезбеђењем доказа, која нису уређена овим законом, примењују се одговарајуће одредбе закона којим се уређује парнични поступак.

Рок за подношење тужбе

Члан 137.

Тужба због повреде права може се поднети у року од три године од дана сазнања за повреду и учиниоца, али не после истека рока од пет година од дана учињене повреде или од дана последње учињене повреде када се повреда врши континуирано.

Поступак по тужби из става 1. овог члана је хитан.

Терет доказивања

Члан 138.

Ако је предмет повреде права поступак за добијање новог производа, сматраће се да је сваки идентичан производ добијен заштићеним поступком, док се не докаже супротно.

Терет доказивања пада на туженог који такав производ производи, при чему се у обзир узима легитимни интерес туженог да заштити своје производне и пословне тајне.

Обавеза пружања информације

Члан 139.

Суд може, узимајући у обзир озбиљност повреде, наложити лицу које је извршило повреду права да пружи информације о пореклу и дистрибутивној мрежи роба или услуга којима се повређује право из објављене пријаве или признато право.

Достављање информација из става 1. овог члана суд може наложити и другом лицу:

1) код кога је пронађена роба која се налази у промету, а којом се повређује право из објављене пријаве или признато право;

2) које пружа услуге у промету, а којима се повређује право из објављене пријаве или признато право;

3) за које је утврђено да на комерцијалном нивоу пружа услуге које се користе у активностима које повређују право из објављене пријаве или признато право;

4) које је лице из тач. 1), 2) или 3) овог става навело као лице укључено у производњу или дистрибуцију роба или пружању услуга којима се повређује право из објављене пријаве или признато право.

Под информацијама из става 1. овог члана сматрају се нарочито:

1) подаци о произвођачима, дистрибутерима, добављачима и другим лицима која су претходно била укључена у производњу или дистрибуцију робе или пружању услуга, као и продавцима којима је роба намењена и

2) подаци о количинама произведене, испоручене или наручене робе или услуга, као и ценама оствареним за такву робу или услуге.

Ако лица из става 1. и 2. овог члана из неоправданих разлога не поступи по налогу суда и не доставе тражене информације одговараће за штету која на тај начин настане.

2. Тужба за утврђивање права на заштиту

Члан 140.

Проналазач, његов правни следбеник или послодавац има право да тужбом захтева од суда да утврди да има право на заштиту одређеног проналазача, уместо лица или заједно са лицем које је пријавило тај проналазак.

Ако је решењем надлежног органа признато право, проналазач, његов правни следбеник или послодавац из става 1. овог члана може тужбом од суда тражити да утврди да је он носилац права уместо лица или заједно са лицем које је уписано као носилац права.

Тужба из става 1. овог члана може се поднети до доношења решења о признању права, а тужба из става 2. овог члана до истека рока трајања права.

Поступци из става 1. и 2. овог члана су хитни.

Правноснажну пресуду којом је усвојен тужбени захтев из ст. 1. и 2. овог члана суд доставља надлежном органу, ради уписа промене подносиоца пријаве или носиоца права у одговарајући регистар.

3. Тужба за заштиту права послодавца или запосленог

Члан 141.

Послодавац или запослени који према одредбама овог закона има право на заштиту или на економско искоришћавање проналазача из радног односа може тужбом захтевати од суда утврђивање и заштиту својих права.

Тужба из става 1. овог члана за утврђивање права запосленог или послодавца може се поднети у року од две године од дана објаве пријаве за признање патента, али не по истеку две године од дана престанка радног односа током кога је проналазак створен.

Правноснажну пресуду којом је усвојен тужбени захтев из става 1. овог члана суд доставља надлежном органу, ради уписа промене носиоца права у одговарајући регистар.

4. Тужба за утврђивање својства проналазача

Члан 142.

Ако је у пријави патента или малог патента или у некој другој исправи предвиђеној овим законом наведено неко друго лице као проналазач, проналазач има право на подношење тужбе надлежном суду ради утврђивања његовог својства проналазача и налагања уписа његовог имена у пријаву патента или малог патента, као и у одговарајуће исправе и регистре, у складу са одредбама овог закона.

Рок у коме се може поднети тужба из става 1. овог члана није ограничен.

У случају смрти проналазача, право на тужбу из става 1. овог члана имају његови наследници.

5. Прекид парничног поступка

Члан 143.

Суд ће прекинути поступак по тужби због повреде права из објављене пријаве до правноснажности одлуке надлежног органа по пријави.

Ако је пред надлежним органом покренут поступак из члана 128. овог закона, суд ће прекинути поступак по тужби из члана 132. став 1, члана 133, члана 140. став 2. и члана 142. овог закона до правноснажности одлуке надлежног органа.

6. Ревизија

Члан 144.

Ревизија је увек дозвољена против правноснажних пресуда донетих у другом степену у споровима који се односе на заштиту и употребу проналазака.

XIV. ЕВРОПСКА ПРИЈАВА И ЕВРОПСКИ ПАТЕНТ

Дејство европске пријаве и европског патента у Републици Србији

Члан 145.

Европска пријава патента и европски патент, под условима одређеним овим законом, имају исто правно дејство и третираће се под истим условима као и национална пријава патента и национални патент.

Подношење европске пријаве патента

Члан 146.

Европска пријава патента може бити поднета:

- 1) Европском заводу за патенте;
- 2) надлежном органу.

Надлежни орган прослеђује европску пријаву патента Европском заводу за патенте у року од:

- 1) шест недеља од дана подношења, ако предмет пријаве очигледно не подлеже поверљивости на основу овог закона;

2) четири месеца од дана подношења или, ако се тражи право првенства, 14 месеци од датума првенства, ако пријава захтева даље испитивање у погледу поверљивости.

Европска пријава патента поднета надлежном органу има исто дејство као да је истог датума поднета Европском заводу за патенте, под условом да је надлежни орган у складу са одредбама става 2. овог члана европску пријаву благовремено проследио Европском заводу за патенте.

Европска издвојена пријава патента и нова европска пријава патента из члана 61. став 1. тачка б) Конвенције о европском патенту подносе се непосредно Европском заводу за патенте.

Ако надлежни орган процени да се ради о проналаску од значаја за одбрану и безбедност Републике Србије, европску пријаву патента неће проследити Европском заводу за патенте у складу са одредбом из става 2. овог члана, него ће поступити у складу са одредбама овог закона које се односе на проналаске од значаја за одбрану и безбедност Републике Србије, о чему ће обавестити подносиоца пријаве.

Европска пријава патента која се поднесе надлежном органу у складу са одредбама овог члана, мора бити поднета на једном од службених језика из члана 14. став 1. Конвенције о европском патенту или ако је поднета на неком другом језику у складу са чланом 14. став 2. Конвенције о европском патенту, мора бити преведена на један од службених језика и поднета у року од два месеца од подношења европске пријаве патента.

Таксе и накнаде трошкова за европске пријаве патента

Члан 147.

Европском заводу за патенте плаћају се таксе и трошкови у вези са европским пријавама патената у складу са одредбама Конвенције о европском патенту и прописима за њено спровођење.

Право првенства и привремена права код европских пријава патената

Члан 148.

Европска пријава патента, којој је признат датум подношења и у којој је назначена Република Србија, истоветна је уредној националној пријави патента, са правом првенства затраженим за европску пријаву патента, ако је то право затражено, без обзира на исход поступка по пријави.

Објављена европска пријава патента обезбеђује подносиоцу пријаве једнака привремена права прописана овим законом, као и објављена национална пријава патента, од датума кад подносилац пријаве достави превод патентних захтева објављене европске пријаве патента на српски језик, лицу које користи тај проналазак у Републици Србији.

Сматра се да европска пријава патента од почетка није имала дејства из става 2. овог члана, ако је повучена, ако се сматра повученом, ако је коначно одбијена или ако је назнака Републике Србије повучена или се сматра повученом.

Дејство европског патента и поступак за упис европског патента у Регистар патената

Члан 149.

Европски патент у коме је назначена Република Србија, под условима из ст. 2. до 6. овог члана, од датума када је од стране Европског завода за патенте објављен податак о признању европског патента, обезбеђује једнака права као и национални патент у складу са овим законом.

У року од три месеца од датума објаве података о признању европског патента, носилац патента доставља надлежном органу:

- 1) захтев за упис европског патента у Регистар патената;
- 2) патентни спис како је објављен у службеном гласилу Европског завода за патенте преведен на српски језик;
- 3) доказ о плаћеним трошковима објаве.

Ако као резултат поступка по приговору изјављеном Европском заводу за патенте, европски патент остане на снази са измењеним патентним захтевима или као резултат захтева за ограничење из члана 105а Конвенције о европском патенту, европски патент буде ограничен изменом патентних захтева, носилац патента мора, у року од три месеца од датума објаве у службеном гласилу Европског завода за патенте података о одлуци да европски патент са изменама остаје на снази, да достави надлежном органу превод измењених патентних захтева на српски језик и да плати прописане трошкове објаве.

Ако текст патентних захтева садржи позивне ознаке употребљене у цртежима, уз превод наведен у ст. 2. и 3. овог члана морају да се приложе и цртежи.

Надлежни орган објављује сваки превод који је благовремено поднет на основу одредаба става 2. или става 3. овог члана.

Ако превод из става 2. или става 3. овог члана није поднет благовремено или ако прописани трошкови нису плаћени у року из става 2. и става 3. овог члана, европски патент за Републику Србију се сматра неважећим од почетка.

Сматра се да европски патент и пријава на којој је он заснован од почетка нису имали дејства из става 1. овог члана и члана 148. став 2. овог закона, у обиму у којем је тај патент пред Европским заводом за патенте оглашен ништавим у поступку по приговору или оглашен ништавим или ограничен у поступку по захтеву из члана 105а Конвенције о европском патенту, као и у обиму у коме је оглашен ништавим на основу решења из члана 131. овог закона.

Надлежни орган доноси решење о упису европског патента у Регистар патената под условом да су достављени докази о плаћеном трошку штампања патентног списка на српски језик.

Уколико подносилац захтева за упис европског патента у Регистар патената не достави доказ о плаћеном трошку из става 8. овог члана у остављеном року од дана пријема позива за плаћање трошка, надлежни орган ће захтев за упис европског патента у Регистар патената одбацити закључком.

Надлежни орган ближе прописује садржај објаве европског патента.

Аутентични текст европских пријава патената или европских патената

Члан 150.

Текст европске пријаве патента или европског патента сачињен на језику поступка који се води у Европском заводу за патенте аутентичан је текст у било ком поступку у Републици Србији.

Изузетно од става 1. овог члана, превод какав је достављен на основу члана 148. става 2. или члана 149. ст. 2. и 3. овог закона сматра се аутентичним, осим у поступку оглашавања ништавим, кад пријава или патент на језику превода обезбеђује заштиту која је ужа од оне која је дата на језику поступка.

Подносилац пријаве или носилац европског патента може у свако доба поднети исправљени превод патентних захтева европске пријаве или превод списка европског патента.

Исправљени превод патентних захтева објављене европске пријаве патента из става 3. овог члана нема правно дејство у Републици Србији све док се не достави лицу које користи тај проналазак у Републици Србији.

Исправљени превод патентног списка европског патента из става 3. овог члана у коме је назначена Република Србија нема правно дејство док надлежни орган не објави податак да је превод исправљен. Објава података да је превод исправљен врши се што је могуће пре, након уплате трошкова прописаних за објаву.

Свако савесно лице које користи или је учинило ефективне и озбиљне припреме за коришћење проналаска, а чије коришћење не би представљало повреду права из пријаве или повреду патента у првобитном преводу, може након што почне правно дејство исправљеног превода, наставити такво коришћење у оквиру свог посла или за своје потребе без плаћања накнаде.

Права ранијег датума

Члан 151.

Европска пријава патента и европски патент у коме је назначена Република Србија, имају у односу на националну пријаву патента или малог патента и национални патент или мали патент, иста дејства у погледу стања технике као и национална пријава патента или малог патента и национални патент или мали патент.

Национална пријава патента или малог патента и национални патент или мали патент у Републици Србији, имају у односу на европски патент у коме је назначена Република Србија, исто дејство у погледу стања технике који имају у односу на национални патент или мали патент.

Истовремена заштита

Члан 152.

Ако европски патент у коме је назначена Република Србија и национални патент или мали патент имају исти датум подношења или ако је затражено право првенства, а исти датум првенства је признат истом лицу или његовом правном следбенику, национални патент или мали патент нема дејство у мери у којој обухвата исти проналазак као и европски патент у коме је назначена Република Србија, од датума од када је рок за подношење приговора на

европски патент истекао, а приговор није поднет или од датума од када је у поступку по приговору на европски патент донета коначна одлука да европски патент остаје на снази.

Претварање европске пријаве у националну пријаву патента

Члан 153.

Надлежни орган спроводи поступак за признање националног патента на захтев подносиоца европске пријаве патента, у следећим случајевима:

1) када се европска пријава патента сматра повученом према члану 77. став 3. Конвенције о европском патенту;

2) када превод европске пријаве патента није благовремено поднет у складу са одредбом члана 14. став 2. и члана 90. став 3. Конвенције о европском патенту.

У случају из става 1. тачка 1) овог члана, захтев за претварање европске пријаве у националну пријаву се подноси надлежном органу. Надлежни орган, захтев за претварање европске пријаве у националну пријаву прослеђује директно централним заводима за индустријску својину држава уговорница које су ту наведене, у складу са прописима о националној безбедности. У погледу рока за прослеђивање и последица неблаговременог прослеђивања захтева за претварање европске пријаве у националну пријаву, примењиваће се Конвенција о европском патенту.

У случајевима из става 1. тачка 2) овог члана, захтев за претварање европске пријаве у националну пријаву се подноси Европском заводу за патенте који га прослеђује надлежном органу ако је у њему наведена Република Србија.

Захтев за претварање европске пријаве у националну пријаву се сматра поднетим након уплате таксе и накнаде трошкова за претварање, о чему се надлежном органу достављају докази о извршеним уплатама. Захтев за претварање европске пријаве у националну пријаву подноси се у року прописаном Конвенцијом о европском патенту. Дејство европске пријаве патента наведено у члану 66. Конвенције о европском патенту престаје ако захтев за претварање европске пријаве у националну пријаву није благовремено поднет.

У року од два месеца од дана подношења захтева за претварање европске пријаве патента у националну пријаву патента, подносилац пријаве је дужан да плати трошкове за објаву података о претварању и да достави надлежном органу доказ о извршеној уплати, као и да поднесе надлежном органу превод оригиналног текста европске пријаве патента на српски језик. Податак о претварању се објављује у службеном гласилу.

Ако прописана накнада трошкова из става 5. овог члана није благовремено плаћена и ако доказ о извршеној уплати није благовремено достављен надлежном органу, односно ако превод оригиналног текста европске пријаве патента на српски језик није благовремено поднет, сматра се да захтев за претварање није поднет, о чему надлежни орган доноси закључак.

Таксе за одржавање европских патената

Члан 154.

Таксе за одржавање права из европског патента плаћају се надлежном органу за године које следе након године у којој је објављен податак о признању европског патента, у складу са посебним прописом.

Располагање европском пријавом патента и европским патентом

Члан 155.

Одредбе овог закона о преносу права, лиценци, заложном праву и принудним лиценцама се примењују на европске пријаве патената и европске патенте са дејством на територији Републике Србије.

Заштита од повреде

Члан 156.

Одредбе овог закона о грађанско-правној заштити права у случају повреде се примењују на европске пријаве патената и европске патенте у којима је назначена Република Србија.

Оглашавање ништавим европског патента

Члан 157.

У складу са одредбом члана 138. Конвенције о европском патенту, европски патент може бити оглашен ништавим у поступку који се води пред надлежним органом у складу са одредбама овог закона, са дејством за Републику Србију.

У поступку оглашавања ништавим пред надлежним органом, носилац европског патента има право да ограничи патент изменом патентних захтева. Овако ограничен патент чини основ за поступање.

Ако је надлежном органу поднет предлог за оглашавање ништавим европског патента након што је пред Европским заводом за патенте покренут поступак поводом приговора из члана 99. Конвенције о европском патенту или захтева за ограничење или оглашавање ништавим из члана 105а Конвенције о европском патенту, надлежни орган ће прекинути поступак поводом предлога за оглашавање ништавим до окончања наведених поступака пред Европским заводом за патенте.

Примена Конвенције о европском патенту

Члан 158.

На европске патенте и пријаве европских патената у којима је назначена Република Србија примењиваће се овај закон уколико није другачије прописано Конвенцијом о европском патенту.

У случају сукоба одредаба Конвенције о европском патенту и овог закона примењиваће се Конвенција о европском патенту.

XV. МЕЂУНАРОДНА ПРИЈАВА ПРЕМА УГОВОРУ О САРАДЊИ У ОБЛАСТИ ПАТЕНАТА

Међународна пријава

Члан 159.

Међународна пријава је пријава која се подноси у складу са Уговором о сарадњи у области патената. Свако позивање на Уговор о сарадњи у области патената у овом закону сматра се истовремено и позивање на Правилник за примену Уговора о сарадњи у области патената.

На међународне пријаве које се надлежном органу подnose као органу примаоцу или у којима је надлежни орган наведен као назначени или изабрани орган, примењују се одредбе Уговора о сарадњи у области патената, одредбе овог закона и прописа донесених на основу овог закона.

Међународна пријава која се надлежном органу подноси као органу примаоцу

Члан 160.

Међународна пријава може се поднети надлежном органу као органу примаоцу ако је подносилац физичко лице које је држављанин Републике Србије и има пребивалиште у Републици Србији или ако је подносилац правно лице које има седиште у Републици Србији.

Међународна пријава која се надлежном органу подноси као назначеном или изабраном органу

Члан 161.

Међународна пријава у којој је Република Србија у складу са одредбама Уговора о сарадњи у области патената, назначена или изабрана ради признања националног патента, подноси се надлежном органу на српском језику најкасније до истека 30. месеца рачунајући од међународног датума подношења или од датума првенства, ако је у међународној пријави затражено право првенства.

Рок из става 1. овог члана продужава се за 30 дана, ако подносилац међународне пријаве патента плати прописану таксу за такво продужење рока и достави надлежном органу доказ о извршеној уплати.

Међународна пријава поднета надлежном органу као назначеном или изабраном органу објављује се у службеном гласилу, у складу са чланом 102. овог закона, најкасније у року од шест месеци од датума пријема пријаве од стране надлежног органа.

Привремена права прописана чланом 18. став 1. овог закона подносилац међународне пријаве стиче датумом објаве у службеном гласилу података наведених у члану 102. овог закона.

Поступак суштинског испитивања међународне пријаве спроводи се на захтев подносиоца пријаве, ако је тај захтев поднет у року из члана 103. овог закона.

Међународна пријава објављена у складу са чланом 21. Уговора о сарадњи у области патената неће се сматрати стањем технике у складу са чланом 10. став 2. тачка 2) овог закона док се не испуне услови из става 1. овог члана.

Европски завод за патенте као орган за међународно претраживање и међународно претходно испитивање

Члан 162.

Европски завод за патенте поступа као орган за међународно претраживање и међународно претходно испитивање међународних пријава поднетих надлежном органу као органу примаоцу.

XVI. МАЛИ ПАТЕНТ

Предмет и услови заштите

Члан 163.

Мали патент је право које се признаје за проналазак који је нов, који има инвентивни ниво и који је индустријски применљив.

Предмет проналаска који се штити малим патентом може бити само решење које се односи на конструкцију неког производа или распоред његових саставних делова.

Пријава малог патента може да садржи један независан патентни захтев и највише четири зависна патентна захтева.

Пријавом малог патента не може се добити заштита за јединство проналаска.

Пријава малог патента може се поделити на две или више самосталних пријава малог патента (издвојена пријава).

Пријава малог патента не може се поднети као допунска пријава у смислу члана 88. овог закона.

Поступак признања малог патента

Члан 164.

Ако надлежни орган утврди да пријава малог патента испуњава услове из члана 163. ст. 2, 3, 4, 5. и 6, члана 99. и члана 104. ст. 1. тач. 1), 2) и 4) овог закона, донеће решење о признању малог патента. У поступку признања малог патента, предмет проналаска који је наведен у пријави се не испитује на новост, инвентивни ниво и индустријску применљивост.

Ако надлежни орган утврди да предмет пријаве не испуњава услове из става 1. овог члана, резултатом испитивања, који нарочито садржи образложење које обухвата све разлоге због којих се мали патент не може признати, ће позвати подносиоца пријаве да отклони констатоване недостатке у прописаном року, који не може бити краћи од два месеца, нити дужи од три месеца.

Након пријема резултата испитивања из става 2. овог члана подносилац пријаве може само једном да измени опис, патентне захтеве и нацрт, уколико се измена подноси истовремено са одговором подносиоца пријаве на резултат испитивања из овог става, а остале измене се могу вршити само уз сагласност надлежног органа.

На образложени захтев подносиоца пријаве надлежни орган ће продужити рок из става 2. овог члана за време које сматра оправданим, али не дуже од три месеца.

Ако подносилац пријаве не отклони недостатке из става 2. овог члана, надлежни орган ће пријаву малог патента одбацити закључком, против кога се може изјавити жалба Влади у року од 15 дана од дана његовог пријема.

Решење Владе по жалби је коначно и против њега се може покренути управни спор у року од 30 дана од дана пријема решења Владе.

Пријава малог патента се не објављује.

Испитивање признатог малог патента

Члан 165.

На захтев носиоца малог патента надлежни орган ће испитати признати мали патент у складу са чланом 104. став 1. тач. 5) и 6) овог закона.

Сматра се да је захтев за испитивање признатог малог патента поднет када су плаћени такса за суштинско испитивање и такса за израду извештаја о претраживању и достављени докази о извршеној уплати тих такси.

Захтев из става 1. овог члана не може се повући.

Ако су испуњени услови из става 1. овог члана надлежни орган ће издати носиоцу малог патента потврду о испитивању.

Ако нису испуњени услови из става 1. овог члана, надлежни орган ће по службеној дужности мали патент огласити ништавим.

Обавештење о издатој потврди о испитивању или одлука о оглашавању ништавим малог патента објављује се и уписује у Регистар малих патената.

Одредбе чл. 132. до 144. и одредбе чл. 26. до 38. овог закона у делу који се односи на покретање поступака не примењују се ако признати мали патент нема потврду о испитивању.

Надлежни орган ближе прописује садржину потврде о испитивању.

Претварање пријаве

Члан 166.

До доношења решења о признању малог патента из члана 164. став 1. овог закона, подносилац пријаве може поднети захтев за претварање пријаве малог патента у пријаву патента или дизајна и обрнуто.

Претворена пријава задржава датум подношења пријаве малог патента или првобитно поднете пријаве.

Сходна примена одредаба поступка за стицање и престанак права

Члан 167.

На мали патент, сходно се примењују одредбе овог закона које се односе на патенте, осим ако другачије није изричито прописано.

XVII. УСЛОВИ ЗА УПИС У РЕГИСТАР ЗАСТУПНИКА

Члан 168.

У Регистар заступника из члана 5. овог закона могу се уписати физичка лица која су држављани Републике Србије, која имају пребивалиште на

територији Републике Србије, која знају један светски језик, која се заступањем баве у виду занимања и која испуњавају један од следећих услова:

1) да имају завршен правни факултет и положен посебан стручни испит у надлежном органу;

2) да имају завршен један од факултета техничко-технолошких или природно-математичких наука или фармацеутски факултет и положен посебан стручни испит у надлежном органу;

3) да имају завршен један од факултета техничко-технолошких или природно-математичких наука или фармацеутски факултет или правни факултет и најмање пет година радног искуства на пословима индустријске својине у надлежном органу.

У Регистар заступника из члана 5. овог закона могу се уписати и правна лица која имају седиште у Републици Србији и која запошљавају најмање једно лице са завршеним правним факултетом и једно лице са завршеним једним од факултета техничко-технолошких или природно-математичких наука или фармацеутски факултет која испуњавају услове из става 1. овог члана.

XVIII. СХОДНА ПРИМЕНА ОДРЕДАБА ОПШТЕГ УПРАВНОГ ПОСТУПКА

Члан 169.

На питања поступка по пријавама патената или малих патената или признатих права која нису уређена овим законом, сходно се примењују одговарајуће одредбе закона који уређује општи управни поступак.

XIX. КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Прекршаји

Члан 170.

Казниће се за прекршај новчаном казном од 100.000 до 2.000.000 динара правно лице које неовлашћено производи, увози и/или извози, нуди ради стављања у промет, ставља у промет складишти или користи у комерцијалне сврхе производ или поступак заштићен патентом или малим патентом, супротно одредбама овог закона (чл.14. и 15).

За радње из става 1. овог члана казниће се за прекршај новчаном казном у износу од 50.000 до 500.000 динара и предузетник.

За радње из става 1. овог члана казниће се за прекршај и физичко лице или одговорно лице у правном лицу у износу од 50.000 до 150.000 динара.

Предмети извршења прекршаја и предмети који су били употребљени за извршење прекршаја из ст. 1-3. овог члана биће одузети, а предмети извршења прекршаја биће уништени.

Пресуда којом је учиниоцу изречена казна за прекршај из ст. 1-3. овог члана јавно се објављује.

Члан 171.

Казниће се за прекршај новчаном казном од 100.000 до 1.000.000 динара правно лице које се неовлашћено бави заступањем у остваривању права из члана 5. овог закона.

За радње из става 1. овог члана казниће се за прекршај физичко лице или одговорно лице у правном лицу новчаном казном у износу од 10.000 до 50.000 динара.

XX. ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Континуитет у вођењу Регистара

Члан 172.

Регистар пријава патената, Регистар патената, Регистар пријава малих патената и Регистар малих патената установљени Законом о патентима („Службени лист СЦГ”, бр. 32/04, 35/04 и „Службени гласник РС”, број 115/06), настављају да се воде у складу са овим законом.

Залогe које су до дана ступања на снагу овог закона уписане у Регистар заложног права на покретним стварима и правима (у даљем тексту: Регистар залогe) код Агенције за привредне регистре остају на снази и биће уписане у одговарајући регистар надлежног органа.

Агенција за привредне регистре, дужна је да у року од 30 дана од дана ступања на снагу овог закона надлежном органу достави податке и документацију на основу којих је извршен упис залогe на патенту, малом патенту и правима из пријаве у Регистар залогe.

Примена овог закона на важеће патенте и мале патенте и на пријаве патената и малих патената које су поднете до дана ступања на снагу овог закона

Члан 173.

Регистровани патенти и мали патенти који важе до дана ступања на снагу овог закона остају и даље на снази и на њих ће се примењивати одредбе овог закона.

Одредбе овог закона примењиваће се и на пријаве за признање патента и малог патента поднете до дана ступања на снагу овог закона по којима управни поступак није окончан, као и на друге започете поступке у вези са патентима и малим патентима који до дана ступања на снагу овог закона нису окончани.

Европски патенти и европске пријаве патената за које је захтевано проширење

Члан 174.

На европске пријаве патената за које је захтевано проширење на Републику Србију, као и на европске патенте који су признати на основу таквих европских пријава примењиваће се одредбе поглавља 15. Закона о патентима („Службени лист СЦГ”, бр. 32/04, 35/04 и „Службени гласник РС”, бр. 115/06).

Рок за доношење подзаконског прописа

Члан 175.

Подзаконски акти за извршење овог закона биће донети у року од шест месеци од дана ступања на снагу овог закона.

До доношења подзаконских аката из става 1. овог члана примењују се подзаконски акти донети на основу Закона о патентима („Службени лист СЦГ”, бр. 32/04, 35/04 и „Службени гласник РС”, бр. 115/06), ако нису у супротности са овим законом.

Престанак важности закона

Члан 176.

Даном ступања на снагу овог закона престају да важе:

- 1) Закон о патентима („Службени лист СЦГ”, бр. 32/04, 35/04 и „Службени гласник РС”, број 115/06);
- 2) Одредбе чл. 3. до 13. Закона о потврђивању Конвенције о признавању европских патената („Службени гласник РС–Међународни уговори”, број 5/10).

Престанак важности одредаба овог закона

Члан 177.

Одредбе овог закона којима је регулисана принудна лиценца за патенте који се односе на производњу фармацеутских производа за извоз у земље са проблемима јавног здравља престају да важе даном приступања Републике Србије Европској унији.

Ступање на снагу

Члан 178.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”, а одредбе овог закона које се односе на сертификат о додатној заштити примењиваће се од 1. јула 2013. године.